

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' επιστολάς τη Διευθύνει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Αγορά Κύκκου αρθ. 34.

Τιμή εκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ίδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣΠΑΙΖΟΥΣΙΝ
ΕΝ ΟΥ ΠΑΙΚΤΟΙΣ

Οι άγ. Συνοδικοί απέβαλον πᾶσαν συστολήν καὶ σεβασμὸν πρὸς ἐκτοὺς καὶ τὸ Κοινὸν καὶ παρέχουσιν ἑαυτοὺς ἀξιοθρήνητον θίαν, θλιβερωτάτος ἐμπνέον σκέψεις περὶ τῆς καταστάσεως υποδουλίας μείρας τοῦ κλήρου ἡμῶν. Χωροβαίν οὗτοι ἀκατάσχετοι εἰς τὴν λατωφείαν ἐπ' ἧς βρῖνθουσιν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος καὶ κατακυλίσονται μετ' αὐτοῦσιν ὁρμῆς πρὸς τὸ βάρβαρον, εἰς δ' ἡμετέρας νὰ παρασύρωσι καὶ λαὸν καὶ Ἐκκλησίαν.

Λόγῳ καὶ ἔργῳ προδουλοποιήσαν καὶ περιουρήσαν πάντα τὰ θεῖα παραγγέλματα τῆς ὑψίστης χριστιανικῆς διδασκαλίας, καὶ οὐδὲν παρέλιπον οὗτοι ὅπως δείξωσι πρὸς τὸν ἀκατάληκτον κοινὸν ὅτι ὑπὲρ τὴν θείαν διδασκαλίαν καὶ τοὺς ὑψίστους ἠθικοὺς νόμους τίθειαι τὰ ἴδια πάθη καὶ συμπεράσματα εἰς ὧν τὸν βωμὸν ἐτάμνωσιν καὶ προθύμως θυσιάζουσιν τὰ πάντα.

Ἐγεννήθη ἀλλὰ παρὰ τῇ μειονοφίᾳ πρὸς τὰς πονηρίας καὶ καταπάτησιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου, καὶ ἐν τῇ κακοζήτῳ ἀμίλητῃ υπερβολῇ οἱ κληρικοί οὗτοι πάντα τοὺς λαϊκοὺς συναγωνιστάς αὐτῶν, κατεδείχθη δὲ διὰ μυσιστῆν φρονὶν εἰς πάντας τοὺς τελώνας ἐξέρχεται τοῦ νόου δεδιωμένοι, ἐν ᾧ οὐ φανερὰς εἶναι ἀντιπροσώπων τῆς ὑποκρισίας καὶ τῆς ἀλαζονείας.

Εἰς τοιαύτας ἤγαγεν ἡμεῖς σκέψεις τὸ τελευταῖον δάγμα τῶν ἐν λόγῳ Συνοδικῶν, προκαλεσμένων λάθρα πολλαχόθεν τῆς νήσου πρόσωπα δημοφρονούντων αὐτοῖς καὶ πειραθέντων, ὅπως παραγγράξωσι τὸ ἀληθὲς φρόνημα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξαπατήσωσιν αὐτὰς τὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας, ἐξωθεντες, εἰ δυνατόν, εἰς διάδοχον τὰ μάλιστα ἐπικίνδυνον εἰς τὸ ἐρεχθέμενον γόνιτρον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν.

Ἦ ἐξέλιξις τοῦ μοναχικοῦ συστήματος παρ' ἡμῖν κατὰ τὰ τελευταῖα τὰς ἐτη παρουσιάζει συγχάτὰ ἐνέθριον συμπύκνωμα ἄλλων ἱστορικῶν περιόδων, καὶ ὡς ἡ ἐλληνικὴ φυλὴ καὶ ὁ ἄλλος πεπολιτισμένος κόσμος ὑπέμειναν προκαλεῖται καὶ μέγιστα δεινὰ.

Πάντες ἄλλου λόγου κάλλιον θὰ δείξω πρὸς τὸ Κυπριακὸν Κοινὸν ἢ παραθέσω ἐγγράφον λάθρα κυκλοφοροῦν, ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἀνὰ τὴν νῆσον ὅπως διὰ παντῶν ὁρίων ὑποκλίψωσι τὰς ὑπογράφας ἀποστολὰς καὶ ἀρχαγμάτων χωρικών. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο ἀνεῖς ἐπισημῶς καὶ ἐν ἀντιγράφοις διὰ τοῦ πολυγράτου τοῦ Γυμνασίου γεγραμμένον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Μετὰ ὀκταετῆ σχεδὸν μακρὴν χρολίαν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ὁρῶν καὶ τοῦ τῆς Πάφου, καὶ ἦν πλείστα δεινὰ ἐνέσκηψιν εἰς τὸν χριστιανικὸν πληθῶνα τῆς Νήσου, καὶ τὸ ζήτημα κατὰ δυστυχί-

αν περιεπλάκη κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε κατήντησεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον, ἢ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ τοῦ τόπου θαλιδομένη ἐπὶ τῇ καταστάσει ταύτῃ, ἐκρίνε καλὸν ὅπως ἀκούσῃ ἐν γενικῇ Συνελεύσει κατ' ἀρχαίον ἔθος τῆς Κυπριακῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ γνώμης προκρίτων ἐκ τοῦ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἀπάσης τῆς Νήσου. Ἡ Συνέλευσις ἐγένετο ἐν τῷ ἱερῷ Συνοδικῷ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῇ 30 Δεκεμβρίου 1907. Μετὰ μακρὰν δὲ συνδιάσκεψιν μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως (ἀναληθέστατον, διότι εἰς τὴν περιστάμενον καὶ σεβόμενον ἐκτὸν διεμαρτυρήθη ἐντόνως κατὰ τοιοῦτον ῥυθμὸν, ὡς εἶπε)

ὅπως τὸ πόρισμα τῆς Συνελεύσεως διατυπωθῇ ἐν κοινῷ πρακτικῷ. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ἐγένετο καὶ καταστρώθη ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὑπογραφὴν ὑπὸ τῶν συνελθόντων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἀνερχομένων εἰς ἐξήκοντα περίπου.

Ἐπειδὴ δὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως εἰς γνώσιν τοῦ Κοινοῦ περιελθοῦσαν πολλοὶ προσέρχονται ζητοῦντες ὅπως ὑπογράψωσιν αὐτήν, ἕτεροι δὲ ζητοῦσιν ὅπως ἀντίγραφον τοῦ ἐν λόγῳ πρακτικοῦ σταλῇ αὐτοῖς πρὸς ὑπογραφήν, ἢ ἱερὰ Σύνοδος ἐνδίδουσα εἰς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ταύτην παρασυνάπτει κατωτέρω ἀντίγραφον τοῦτο, ὅπως λαβόντες ἀκριβῆ γνώσιν τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ ὑπογράψωσιν αὐτὸ οἱ βουλομένοι.

Ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ
τῇ 5^ῃ Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ Κυριότατος ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ
Ὁ ἡγουμένης Κώκκου ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Ὁ Μοναχὸς ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ

«Ἡμεῖς οἱ συνελθόντες σήμερον τὴν 30ην Δεκεμβρίου εἰς τὸ Συνοδικὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῇ προσκλήσει τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Κύπρου καὶ ἀκούσαντες τὰ κατὰ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα ἐθεωρήσαμεν ἱερὸν ἡμῶν καθῆκον ἐν πρώτοις ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν βαρυτάτην ἐγγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὴν Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ τὰς ἄλλας ἀγιωτάτας πατριαρχικὰς Ἐκκλησίας δι' ὅσα μέχρι τοῦδε ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἐκκλησίας ἐποίησαν ἐπειτα δὲ ὑποβάλαμεν ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην.»

«Ἐπειδὴ ἡ λύσις τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἐπείγει, καὶ ἐπειδὴ κατεδείχθη πλεον ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι οἰαδήποτε ἐκ μέρους ἡμῶν λύσις αὐτοῦ ἀποδίδει ἀδύνατον ἀνεῖς κινδύνον ἀλληλοσπαράγμου καὶ περιφρονήσεως τῶν ἱερῶν Κανόνων, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ παρακληθῇ τηλεγραφικῶς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου Κύπρου τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὅπως ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἄλλων δύο Πατριαρχείων Ἀλεξαν-

δρείας καὶ Ἱεροσολύμων ἐπιληφθῇ, ἐνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων καὶ κατ' ἐξαιρέσιν, τῆς τελικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος, ἐκλέγον τὸ κατάλληλον πρόσωπον μετὰ τῶν ἐκτὸς τῆς Κύπρου κλη-

ρικῶν, πρὸς ἀληθὴ καὶ διαρκὴ τοῦ τόπου εἰρήνευσιν.

«Παρακαλεῖται δὲ ἡ ἱερὰ Σύνοδος Κύπρου ὅπως τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην καθιστῶσα γνωστὴν εἰς τὴν Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ τὰς λοιπὰς ἀδελφὰς Πατριαρχικὰς Ἐκκλησίας, ἐνεργήσῃ ἐν τάχει τὰ δέοντα.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν συνελθόντων προκρίτων ἱερέων καὶ λαϊκῶν ἐξ ἀπάσης τῆς Κύπρου.)

Ὑπὸ τὰ ὄμματα, λοιπὸν, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μ. Ἐκκλησίας Ἀγ. Ἀγχιάλου—καὶ ἰσως ταῖς σφραῖς αὐτοῦ εἰσσηγήσων—ἀποπειρῶνται τὴν διάλυσιν τῆς Ἀντιπροσωπείας τῶν Ἐκκλησιῶν προβαλλόμενοι τὰς γνώμας δῆθεν προκρίτων ἀγνώστων, ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα τολμῶσι νὰ δημοσιεύσωσι, καὶ μικροπνηρώς μηχανῶνται νὰ υποκλέψωσι τὰς ὑπογράφας ἀνυπόπτων ἀνθρώπων ἀνὰ τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς νήσου. Οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀγιωτάτους Πατριάρχας ἐπιχειροῦσι νὰ ἐξαπατήσωσιν ὅτι δῆθεν «πολλοὶ προσέρχονται ζητοῦντες ὅπως ὑπογράψωσι αὐτήν (τὴν ἀπόφασιν τῶν προκρίτων!), ἕτεροι δὲ ζητοῦσιν ὅπως ἀντίγραφον τοῦ ἐν λόγῳ πρακτικοῦ σταλῇ αὐτοῖς πρὸς ὑπογραφήν». Οὐδὲν τοῦτο ἀναληθέστερον καὶ ψευδέστερον. Οἱ δῆθεν πρόκριτοι, ἄλλ' ἄγνωστοι οὗτοι Κύπριοι, προσεκλήθησαν κρύφα καὶ οἱ πλείστοι παραμένουσιν ἀγνώστοι εἰς τὸ κοινόν, ἢ δὲ Γενικῇ Συνελεύσει δῆθεν τοῦτον ἐγένετο ἐν κρυπτῇ καὶ παραβύσῳ, οὐδὲν δὲ περὶ τοῦ πρακτικοῦ ἐδημοσιεύθη μέχρι τοῦ π. Σαββάτου, ὅτε καὶ ἀναγνωσθὲν ἐν μιᾷ μόνον ἐφημερίδι τῆς μειονοφίας προὔκαλεσε ὀργὴν ἄμα καὶ ἰκαρότητα παρὰ τῷ Κοινῷ.

Οἱ ἄγνωστοι καὶ ἀνεύθυνοι οὗτοι πρόκριτοι, οἱ δι' οἰονδήποτε λόγον δημοφρονούντες τῇ ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ καλογηρικῇ ἐταίρειᾳ, κατὰ γελοιότατον τρόπον διαθεβιοῦσι τὰ Πατριαρχεῖα ὅτι οἰαδήποτε ἐκ μέρους ἡμῶν λύσις τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἀπὸδίδει ἀδύνατον ἀνεῖς κινδύνον ἀλληλοσπαράγμου καὶ ζητοῦσιν οἱ γεννάει τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου ἐξωτῆ καὶ τῶν ἐκτὸς τῆς νήσου κληρικῶν.

Προκαλοῦμεν τοὺς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ νὰ δημοσιεύσωσι τὰ ὀνόματα τῶν ἀγνώστων τούτων προκρίτων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἐνα προκαλέσωσι θεῶν διμαρτυριῶν παρὰ τῶν κοινοτήτων, ὡς αὐτοκλήτοι καὶ παρὰ τὴν θελήσιν αὐτῶν ἀντεπροσώπων ἀποτελούντες ἐν αὐταῖς ἀπλὰς καὶ ἀντιμάντους μονάδας, πολλοὶ δὲ τούτων καὶ ἀποκομμένοι τυγχάνουσι τῶν εἰκείων κοινοτήτων ὡς ἀποσυνάγωγοι.

Ἦ καλογηρικὴ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐταίρεια πολλὰς καὶ μέχρι τοῦδε παραχαραζάσκα πάντα τὰ ἀρχαῖα ἔθνη καὶ θέσμις τῆς Ἐκκλησίας, καὶ νῦν διατείνεται ὅτι «ἐκρίνε καλὸν ὅπως ἀκούσῃ ἐν γενικῇ Συνελεύσει κατ' ἀρχαίον ἔθος τῆς Κυπριακῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ γνώμης προκρίτων ἐκ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ

λαοῦ ἐξ ἀπάσης τῆς νήσου». Ἀλλ' οἱ πρόκριτοι οὗτοι δὲν χροῖνται ὑπὸ τῆς καλογηρικῆς ἐταίρειας, ἀλλ' ἐκλογίζονται καὶ ἀποστέλλονται ὑπὸ τῶν κοινοτήτων μετ' ἀναγγελίαν κατὰ κοινότητα παρὰ τοῦ ἱερέως, ἐν ᾧ οἱ ἄγνωστοι ἀνθρώποι οὗς συνήθροισαν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ οὐδεμίαν παρ' οὐδενὸς ἔλαβον ἐντολήν.

Ἡ δημοφρονία καὶ διεφθαρμένη γνώμη καὶ ἀπόρρασις σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρθόδοξου πληθυσμοῦ τῶν δύο μερίδων καὶ παρὰ πάντων τῶν Ἀγιωτ. Ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Ἀγ. Συνοδικῶν καὶ πορὰ παντός τοῦ λαοῦ ἀναγνωρισθέντων ὡς ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. Ἐν τῷ πληρεξουσίᾳ ἐκείνῳ ἐγγράφῳ τῆς 6 Ἰουλίου 1907 τῶν συνελθόντων ἀντιπροσώπων τῶν δύο μερίδων καὶ παρὰ πάντων τῶν Ἀγιωτ. Ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Ἀγ. Συνοδικῶν καὶ πορὰ παντός τοῦ λαοῦ ἀναγνωρισθέντων ὡς ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. Ἐν τῷ πληρεξουσίᾳ ἐκείνῳ ἐγγράφῳ οἱ ἀνεγνωρισμένοι ἐπισήμως καὶ δημοσίᾳ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ὁμολογοῦσι τοιαύτην πρὸς τὴν ἀγιωτάτην Ἀντιπροσωπείαν τῶν Ἐκκλησιῶν.

«Τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν τὴν οἰονδήποτε, μερικὴν, εἴτε γενικὴν ἀπόφασιν Ὑμῶν, ἦν θὰ ἐξεγένηται ἐπὶ τῶν οὕτως ἐκκαλουμένων ζητημάτων θ' ἀποδεχόμενοι ὡς ἀνεκκλήτων καὶ ἐγκύριως ἐπιβεβαιωμένων ἐκατέρωθεν μερίδων ἐκ ἐκπροσωποῦμεν.

«Ἐπὶ τοιούτοις διαθεβαιοῦμεν τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν Ἐκκλησιῶν ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς ἀποστολήν εἰς ὅτι ἂν νομίμῃ ἀναγκαίαν τὴν συνδρομὴν ἡμῶν.»

Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶναι ἀναθετεῖται ἐν κοινῇ καὶ δημοφρονίᾳ συνανέσει καὶ ἀπόρρασις σύμπαντος τοῦ λαοῦ διὰ τῶν ἀναγνωρισθέντων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ εἰς χεῖρας τῆς ἀγιωτ. ἀντιπροσωπείας, οὗτε δὲ ἀλληλοσπαράγμους οὗτε αἰματοχυσίας ἀπειλείται, καὶ μόνον οὐροχυσίαν θὰ πάθωσιν οἱ κεκοιμημένοι καὶ πλάστοι πρόκριτοι, ἀν μάλωσιν αὐτοὺς αἱ κοινοτήτες ὡς αὐτεβούλως καὶ λάθρα ἀντεπροσώπων αὐτοῦ οὐδεμιᾶς ἐντολῆς τούτων.

Λυπηρότατον θέαμα παρέχουσιν οἱ ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ ἐγκαταστάτες κληρικοί καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου, ζῶντες μετὰ τῶν τοῦδε υπερβασίαν ἐρωρήθησαν ἀνευλαβῶς διαπραττόμενοι πρὸς τὴν ἐθνικὴν καὶ Ἐκκλησίαν. Ἱστορίαν, πρὸς τὰς παραδόσεις, πρὸς τὰ ἔθνη καὶ θέσμις τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ κείμενα ἱερὰ παραχαράζοντες, καὶ θεσμούς ἱεροῦς παραποιήσαντες καὶ τὰ ἱερὰ τοῖς πονηροῖς συμμίζαντες καὶ πάντες τοὺς διαπραξίμενοι ὅπως διμυρνήσωσι καὶ διττήσῃ τὴν ἐνεστώσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατάσταση ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ χύνουσι δάκρυα, πρᾶγμα δὲ πειρώμενοι πῶς ἐπὶ μέγιστον νὰ ἐπωρεθῇ αὐτὴν πρὸς ἴδιον μόνον καὶ προσωπικὸν ὄφελος.

Ἡ λύσις τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος εὐρήθη καὶ ὑπάρχει ἐπὶ θύραις, αὕτη δὲ εἶναι ἡ δημοφρονία καὶ γνώσις ἀπόφασιν τῶν Ἀγιωτάτων Ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐν τῇ ἀπόρρασις ἐκείνῃ

συναντῶνται αἱ τρεῖς ἀντιπροσωπεύμεναι ἀδελφαὶ Πατριαρχικαὶ Ἐκκλησίαι καὶ ἐν ταύτῃ θὰ ἐμμένωσι, διότι ἐκτὸς αὐτῆς ἐπέρχεται διάστασις καὶ διχόνοια συνεπαγόμεναι τὴν χρεωκοπίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας.

Βρυζάτην ἀναλαμβάνουσι τὴν εὐθνήν ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας οἱ πειρώμενοι νὰ ματαιώσωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὁμοφρονίας ταύτης ἀποφάσεως, πρὸς ἣν ἐκ τῶν προτέρων ὁμολόγησεν ἀπερίοριστον σεβασμὸν σύμπας ὁ λαὸς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἐν τῷ πληρεξουσίᾳ ἐγγράφῳ τῆς 6 Ἰουλίου 1907. Ἡ μεγαλή, τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πλειονοφία ἐμμένουσα πιστῇ καὶ πρόθυμῃ εἰς τὰ δεδηλωμένα, δικαιούται ν' ἀξίωσιν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὁμοφρονίας ἀποφάσεως τῆς Ἀγιωτ. Ἀντιπροσωπείας, ἀν δ' ὅμως ἄλλοι ἐπιδιώκοντες τὴν ματαίωσιν αὐτῆς ἐπιτύχωσι τοῦτο, ἡ πλειονοφία θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος διὰ παντός νομίμου μέσου, περὶ οὐδενὸς ποιομένη γελοίας ἀπειλᾶς καὶ μοχθηρᾶς υποβολᾶς.

Ὁ ΑΓΙΟΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ

Πάνυ εὐχάριστον ἔργον θὰ εἴχομεν ἂν ἡδυνάμεθα ν' ἀνυψώμεν παρὰ τῷ ἀρχιερεῖ τούτῳ ἀρετὰς ἐθνικὰς καὶ χριστιανικὰς ἐνα μετὰ καυχήσεως ἐγκωμιάζωμεν αὐτὸς καὶ προβάλλωμεν κατὰ τῶν ἑλθόντων καὶ πολεμίων τοῦ Γένους πρὸς κατισχύσιν αὐτῶν ἐφ' οἷς ὠργίσαν ἐν Ἀγχιάλῳ.

Ἀτυχὸς ὅμως ἡ δρᾶσις του. ἐν Ἀγχιάλῳ καὶ ἐν Κ) πόλει ἐγένετο πάντοτε ἀξιοκατάκριτος, ὡς ἀντικειμένη εἰς τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ συμφέροντα, ἐσομένη δὲ τὴν ἀτυχίαν ἐν ἡμέραις δοκιμασίας νὰ αἰσθανθῶμεν αὐτὴν καὶ ἐν Κύπρῳ. Ἀφ' ἧς ἐπάτησε τὸ Κυπριακὸν ἔδαφος πᾶσα ἐνέργειά του τείνει οὐχὶ πρὸς λύσιν τοῦ ἀρχιεπισκοπ. ζητήματος ἀλλὰ πρὸς ἀναρρίπισιν τῶν κομματικῶν καὶ προσωπικῶν παθῶν, καὶ πρὸς κορεσμὸν καὶ ἰκανοποίησιν τῆς ἐκροῦστος κινδορίας του. Κατ' ἔθνη εἰς Κύπρον οὐχὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ μετὰ τῶν ἄλλων Ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ παρὰ τῷ λαῷ δι' ἀμέμπτου δικαιοσύνης καὶ ἀμερολήπτου κρίσεως ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἐρίδος, ἀλλ' ἐνα ἐξάψῃ αὐτὴν ἐπὶ μάλλον πιστεύων ὅτι οὕτω θὰ κατάρθου νὰ καταλάβῃ αὐτὸς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν ὄθρονον.

Ἦ ὑπόδοχή τῶν Ἀγιωτ. Ἀντιπροσώπων, παρὰ τοῦ ἐγγυαρίου τύπου ἀπετέλεσε χαρακτηριστικὸν γεγονός τῆς κρατούσης περὶ τούτων γνώμης ἐν τῇ νήσῳ. Ὁ ἐθνικὸς τύπος ἀπαντᾷ τοὺς Ἀντιπροσώπους προσηγορεύει μετ' ἱσως τιμῆς καὶ σεβασμοῦ οὐδεμίαν ποιήσμενος διάκρισιν, ἐν ᾧ ὁ σπειραϊκὸς τύπος ἐξήντησεν ὅλα τὰ ἐγκωμιαστικὰ ἐπιθέτα καὶ τὰς ταραρηνικὰς ἐκφράσεις ὅπως ἐξάρη μονομερῶς τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἀγ. Ἀγχιάλου καὶ κατὰ τρόπον τείνοντα νὰ μειώσῃ τὴν προσωπικὴν ἀξίαν τῶν συναδελφῶν του. Ἀντικειμένου καὶ διατετοῦ ἦν οὗτος ὁ ὑπόψιος Ἀρχιεπισκοπὸς τοῦ σπειραϊκοῦ τύπου καὶ τῆς καλογηρικῆς ἐταίρειας ὁ ποθενὸς Μεσσίας.

Ἦ ὑπόδοχή τῶν Ἀγιωτ. Ἀντιπροσώπων, παρὰ τοῦ ἐγγυαρίου τύπου ἀπετέλεσε χαρακτηριστικὸν γεγονός τῆς κρατούσης περὶ τούτων γνώμης ἐν τῇ νήσῳ. Ὁ ἐθνικὸς τύπος ἀπαντᾷ τοὺς Ἀντιπροσώπους προσηγορεύει μετ' ἱσως τιμῆς καὶ σεβασμοῦ οὐδεμίαν ποιήσμενος διάκρισιν, ἐν ᾧ ὁ σπειραϊκὸς τύπος ἐξήντησεν ὅλα τὰ ἐγκωμιαστικὰ ἐπιθέτα καὶ τὰς ταραρηνικὰς ἐκφράσεις ὅπως ἐξάρη μονομερῶς τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἀγ. Ἀγχιάλου καὶ κατὰ τρόπον τείνοντα νὰ μειώσῃ τὴν προσωπικὴν ἀξίαν τῶν συναδελφῶν του. Ἀντικειμένου καὶ διατετοῦ ἦν οὗτος ὁ ὑπόψιος Ἀρχιεπισκοπὸς τοῦ σπειραϊκοῦ τύπου καὶ τῆς καλογηρικῆς ἐταίρειας ὁ ποθενὸς Μεσσίας.

Ἦ ὑπόδοχή τῶν Ἀγιωτ. Ἀντιπροσώπων, παρὰ τοῦ ἐγγυαρίου τύπου ἀπετέλεσε χαρακτηριστικὸν γεγονός τῆς κρατούσης περὶ τούτων γνώμης ἐν τῇ νήσῳ. Ὁ ἐθνικὸς τύπος ἀπαντᾷ τοὺς Ἀντιπροσώπους προσηγορεύει μετ' ἱσως τιμῆς καὶ σεβασμοῦ οὐδεμίαν ποιήσμενος διάκρισιν, ἐν ᾧ ὁ σπειραϊκὸς τύπος ἐξήντησεν ὅλα τὰ ἐγκωμιαστικὰ ἐπιθέτα καὶ τὰς ταραρηνικὰς ἐκφράσεις ὅπως ἐξάρη μονομερῶς τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἀγ. Ἀγχιάλου καὶ κατὰ τρόπον τείνοντα νὰ μειώσῃ τὴν προσωπικὴν ἀξίαν τῶν συναδελφῶν του. Ἀντικειμένου καὶ διατετοῦ ἦν οὗτος ὁ ὑπόψιος Ἀρχιεπισκοπὸς τοῦ σπειραϊκοῦ τύπου καὶ τῆς καλογηρικῆς ἐταίρειας ὁ ποθενὸς Μεσσίας.

Μόλις ἐγκατέστη ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μειονοφθίας, καὶ εἰδομεν ἐν Λευκωσίᾳ ἐπικυκλοποιησάμενος παλιν ὡς ᾔδει καὶ μῆτις. λησμονηθείσας σκη- νᾶς. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ Φανερωμένης ἤρ- χετο τὸν ἀντεπιστάντων καὶ ἀντιγραφιστάντων κληρικών του οὗ ἐξομώτης καὶ ἀρνησιπατρὸς Τεκνόπουλος, ἐν αὐτῷ ὁ κλεινὸς Πονηρόπουλος παρίσταντο μετὰ τῆς εἰκράδος τῶν παρασημίων του καὶ ἐνεθουσίαζε τοὺς ἀκροτάς· του διὰ χ ε ι μ α ρ ρ ο υ λόγων καὶ ἀτμῶν οἰσινεύ- ματος.

Ἀρίσκειτο ὁ Ἄγ. Ἀρχιῆλμου τῇ 24 Ἰουνίου ἡμέρᾳ Τετάρτῃ, καὶ τῇ ἀμέσως ἐπομένῃ Κυριακῇ τοῦ ἰδίου μετὰ θορυβωδῆ διαρρήμειον τελεῖ ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ Φανερωμένης, ὅπου ἐγένετο καὶ ἡ πρώτη ψυχρολογία ἐπὶ τῶν προσδοκῶντων νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτοὺς πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδίων σκοπῶν. Τὸ λειτουργικὸν του παράστημα καὶ ἰδίᾳ τὸ πενιχρότατον καὶ ἀσθενέστατον κήρυγμά του διέλυσαν πάσας τὰς ἐλπίδας αἱ ἐσθίριζαν ἐπ' αὐτοῦ Ἐντοταῖς ἡ ἀνά του ναοῦ τῆς πρωτεύουσας περιαγωγῇ τοῦ Ἄγ. Ἀρχιῆλμου μετὰ τὸν ἀναιδεστότερον διαρρήμειον περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ σπειρακίῳ τύπῳ ἐγένετο συστηματικὴ κατὰ πᾶσιν Κυριακὴν ἢ ἄλλην ἑορτὴν, καὶ ὅτε συνεπληρώθη ὁ κύκλος, ἐπιμελῶς ἐξυθεθέντων δύο ναῶν μὴ ἀναγκωρίζοντων τὴν καλοσηρικὴν ἐξαιρείαν αἱ ἀρχὴν ἐκκλησιαστικὴν, ἔφταντο τῆς ζητήσεως ναὺν ἀνὰ τὰ πρῶταίτης καὶ τὰλλα χωρία. Οἱ Ἄγ. Ὁμολογῆται καὶ τὸ γείτον Κεῖμακλῇ μετὰ τὸν Τεκνόπουλον καὶ τὸν Κολεσίδην ἐτίμηθησαν καὶ παρὰ τοῦ Ἄγ. Ἀρχιῆλμου. Φινερά καὶ ἀπροκαλύπτως ὁ ἀρχιερεὺς οὗτος διὰ τῶν παρασκευαζομένων ἱερουργίων του, ὅπου τῆς γῆσου ὑπάρχει τῆς κοινότης φρονούσα ταῦν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἔδειξεν ὅτι τὰς ἱερουργίας καὶ τὸ θεῖον κήρυγμα μετέρχεται πρὸς δημαγωγίαν καὶ εὐδωσιν τῶν σχεδίων του πρὸς κατάληψιν τοῦ Ἀρχιεπ. Θρόνου, ἐνῷ ἀποφεύγει ἐπιμελῶς πᾶσαν ἱεροτελεσίαν προσκαλούμενος ὅτι ἐπιτροπικὴς ἡ αὐτῶν τῆς ἐθνικῆς κυριακῆς μερίδος.

Μὴ δυνάμενος νὰ κρατήσῃ ἐαυτοῦ ἀ-
ναιρεῖ πάντα τὰ χριστιανικὰ παραγγέλ-
ματα καὶ διδάγματα ἅμα ἐξερχόμενος
τοῦ ναοῦ ἐν ᾧ πρὸ μικροῦ ἱερουργεῖ
καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον. Ἐπανε-
ρχόμενος ἐκ Μύρτου ὅπου ἱερουργεῖ καὶ
ἐκήρυξε κατὰ τὴν μεγάλην πανήγυριν
τοῦ Ἀγ. - Παντελεήμονος ἐπέειπτεν
ὑποδοχὰς καὶ ἐπίδειξις διελθὼν ἐπὶ
τούτῳ διὰ χωρίων ὅπου προτεδόκα νὰ
τύχῃ τοιούτων. Ἐν Καραθᾷ δὲ ὅλης
τῆς νυκτὸς παρεκαλοῦντο καὶ προετί-
ποντο οἱ κάτοικοι ἵνα τῇ ἐπίουσῃ ἐξέλθω-
σιν εἰς προὔπαντησιν τοῦ Ἁγίου Ἀγγι-
άλου, κατ' ἣ μὲν ἐθνικωτὰ Λάπηνος
παρέμεινεν ἀδιάφορος, ἐν Καραθᾷ δὲ
μόλις 50 χωρικοὶ ἐξήλθον εἰς προὔπαν-
τησιν (ἐγράψαμεν τότε περὶ τού: 120,
διότι ἐνομιζάμεν ὅτι ὑπῆρχε τῷ ὑπερ-
βάλλειντος ἀριθμοῦ γράψαντος, ἐθεβα-
λώθημεν ὁμῶς βραδύτατον ἐπὶ πράγματι
δὲν ὑπερέβαινον τοὺς 50).

Ξενίζόμενος· ὁ Ἄγ. Ἀρχιεπίσκοπος· παρὰ
τινι τῶν προκρίτων τῆς κομμοπόλεως κυ-
ρηνειακῇ, ἀντὶ λόγων εἰρήνης καὶ ὁμονοί-
ας καὶ ἀγάπης, ὅπως συνήθεζε μέχρι
τότε τοῦλάχιστον· νὰ λέγῃ ἐπὶ Ἐκ-
κλησιαίς, ἤρξατο κατηγορῶν τοῦ Ἄγ.
Κιτίου καὶ πάσης τῆς πολιτείας του,
χαρακτηρίζων δὲ αὐτὸν ὡς ἐλλιπῆ τὴν
μάθησιν καὶ τὴν μόρφωσιν διὰ τὸν ἀρχι-
επισκοπικὸν θρόνον. Ἐκείθεν μεταβὰς
εἰς Κυρηνεῖαν καὶ ξενίζόμενος ἐν οἰκίᾳ
κυρηνειακοῦ ἐπαναλαμβάνει τὰς αὐτὰς
καὶ βαρύτερας κατὰ τοῦ Ἄγ. Κιτίου
κατηγορίας, ἀσπασιῶς γενομένης δεκτὰς
ὑπὸ τῶν παρισταμένων, καὶ οὕτω ὁ Ἄγ.
Ἀρχιεπίσκοπος κατήλθεν εἰς τὸ χαμηλὸν καὶ
εὐτελεὲς ἔδαφος τῶν προσωπικῶν καὶ
πολιτικῶν ἀντιπάσεων καὶ ἐχθρῶν τοῦ
Ἄγ. Κιτίου ἀσυστόλως καὶ ἀντιχρι-
στιανικῶς κατακρίνων καὶ καταδικάζων
ἁδελφὸν αὐτοῦ καὶ συλλειτουργόν, παρ'
οὗτε ποτε τὸ ἡλικίῃ οὗτε κατακρίθη·
κατήλθε μάλιστα χαμηλότερον, διότι,

καθόσον γνωρίζομεν, οἱ ἀνώτεροι Κύ-
πριοι κληρικοί καὶ ἔχθροι τοῦ Ἀγ. Κι-
τίου οὐδέποτε ἐξεφράσθησαν μετὰ το-
σαύτης ἐμπαθείας καὶ μίσους.

Ὁ Ἀγ. Ἀγγιάλου ἅπασι πατήσας
τὴν ὀλιγοθρήν ταύτην καὶ ἀνάμωστον
εἰς τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ
ἐν Κύπρῳ ὁδῶν οὕτε τὴν θέλαιν' οὕτε
τὴν ἥλικὴν δύναμιν ἔχει ὅπως ἀνακό-
ψῃ τὴν ἐνοίκον καὶ ἀντιχριστιανικὴν
πορείαν του, οὐδὲ συνελίκεται ὑπὸ πα-
θημάτων δι' αὐτὸ καὶ ἄσχημοι ἰδιώται θά-
ἐστιν ὁρῶντο τὴν προσωπικὴν φιλοτιμί-
αν αὐτῶν.

Κατ' εἰσῆγγιν ἐκ Λευκωσίας, εἰς
κρηνησιακῶς ἐπίτροπος τῆς ἐν Κυθραῖα
Ἑκκλησίας Ἀγ. Μαρίνης ἐν ἀγνοίᾳ
τῶν ἄλλων συναδέλφων τοῦ πρσβαλεῖ
τὸν Ἀγ. Ἀρχιῆλου ὅπως ἱερωργήσῃ
κατὰ τὴν ἐπέτειον ἐορτὴν καὶ πανήγυ-
ριν καὶ ἀνεεστάσῃ· ἀποδέχεται εὖτος
τὴν πρόσκλησιν.

Τούτο πληροφορηθέντες οἱ λαοὶ ἐ-
πίτροποι προσέρχονται ἐν σώματι εἰς
τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ζητήσαντες συγ-
γνώμην ἐπὶ τῷ σφάλματι τοῦ συναδέλ-
φου των παλαιαλαβῶν τὴν Ἁγ. Ἀντι-
προσωπεῖαν ἐν τιμῇ καὶ εὐλογίᾳ
τὴν κοινότητα κατὰ τὴν ᾠκλήν· ὁ
Μακαριώτατος Πατριάρχης κύριος Φώ-
τιος πρόερεψε τὸν Ἁγ. Ἀρχιεπίσκοπον
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἱεραρχικά,
ὅπου ὁ μετέβηκε καὶ αὐτὸς βριδύε-
ται ὡς καὶ ἐπράξεν.

Τὸν Ἀγ. Ἀγγιάλου ἱερωοῦνσαντα
ἐγκατέλιπε μόνον ὁ προσκαλέσας αὐτὸν
ἐπίτροπος· καὶ ἀγνοοῦντα ποῦ νὰ μεταβῇ
ἐκ τοῦ νυκτ., ὅτε ἐπεφάνη ἀπὸ μηχανῆς
θεός· ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης καὶ
παρέλαβεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ οἴ-
κῳ οὗπου θὰ ἐφιλοξενεῖτο γενόμενος
πανηγυρικῶς δεκτὴς ὑπὸ τῆς κωμολό-
γιως.

Τῇ εισηγήσει διακόνου τινὸς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προσεκλήθη παρὰ τινων μελῶν τῆς Ἐπιτροπείας τῆς Ἐκκλησίας Παλουριώσεως καὶ τινων χωρικῶν ὁ Ἀγ. Ἀρχιάλου, ἀλλ' ἀπεκρούσθη παρ' ἄλλων, καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀπόσχη, ἐνῶ ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐορτῆς διευμπνί-
ζετο δι' ὁ Ἀγ. Ἀρχιάλου θά ἱερούρη-
γει κατὰ τὴν πανήγυριν ἐν Παλουριω-
τίσῃ· χαρακτηριστικώτερον τῆς δυσά-
ριστου θέσεως εἰς ἣν περιήλθεν ὁ Ἀγ.
Ἀρχιάλου εἶναι καὶ τὸδε· εἰς σπειραί-
κᾳ φύλλᾳ ἐδημοσιεύθη δι' παρεκλήθη
οὗτος τὸ δεύτερον ἢ τρίτον, ἀγνοοῦμεν,
ἐν ἱερουργίᾳ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγ. Ὁ-
μολογητῶν τοῦ ὁμωνύμου προσאתείου τῆς
πόλεως μας. Ὅτε ὁμως εἰδοποιήθη ἡ
Ἐπιτροπεία τοῦ Ναοῦ παρὰ τῆς Ἀρ-
χιεπισκοπῆς δι' ὁ Ἀρχιάλου θά μετέ-
βαιεν ἐκεῖ πρὸς ἱεουργίαν, ἀπήντησεν
ἐπὶ δὲν εἶναι παρασκευασμένη ὥπως τὸν
δεχθῇ.

Πολλῷ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς κομματικῆς ὁφείως ἦν αἱ ἱερουργαὶ τοῦ Ἀγ. Ἀγγιᾶλου, προσέλαβον τυγχάνει ἡ ἐκ Λεμητσοῦ προέκκλησις, ἥτις ἐγένετο ὑπὸ πολιτῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἀγ. Κιτίου οὐχὶ βεβαίως ὅπως ἄκουῳσι τὸ κήρυγμα, ἢ ἰδῶσι τὸ παράστημα τοῦ Ἀγ. Ἀγγιᾶλου ἀλλ' ἢνα προκαλέσῃ ἀκάνδυλα ἐν αὐτῇ τῇ Προκατακτικῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ λαοκριτοῦς ἱεράρχου. Ἡμεῖς φρονούμεν, οὖν, ἡ προσωπικὴ παρουσία τοῦ Ἀγ. Ἀγγιᾶλου εἶναι, ὠφελιμωτάτῃ εἰς τὴν Κιτιτικὴν μερίδα, διότι ἀπογοητεύει καὶ τοὺς φανατικωτέρους ἀντικιτιτικούς, καταλογίζομεν δὲ ὡς λάθος δικαιολογούμενον μόνον ἂν τῆς μετέωρης ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀπέδοι, τὴν τηλεγραφικὴν σύστασιν τῶν κ. κ. Βουλευτῶν Λεμητσοῦ-Πάφου ὅπως ἀναβάλῃ τὴν ἀποδοχὴν τῆς προκαλήσεως εἰς ὕψτεωτερον καιρὸν. Εἰς τὴν Κιτιτικὴν μερίδα συμφέρει νὰ περιχάγῃ τὸν Ἀγ. Ἀγγιᾶλον ἀνὰ πᾶσαν τὴν νῆσον, διότι οὕτω εὐχερότερον ὅλ' ἀλάτῃ ἡ ψευδὴς ἰσχυρὰ δι' ἧς περιέβαλλεν αὐτὸν τὸ μυστήριον τῆς ἡρώικης Ἀγγιᾶλου.

Γνωσταί ἐνταὶ καὶ ἀνωμολογημέναι αἱ
νάρμοστοι κατηγορίαι καὶ κατακρίσεις
τοῦ Ἀγ. Ἀρχιέπειου κατὰ τοῦ Ἀγ.
Ἰσίδору ἐν Ἀφράγγειᾳ καὶ ἐν Ἀσσια,
ποῦ ὁμοῦς ἔλαβε τὴν πρᾶσχουσιν ἀπάν-
τησιν καὶ ἡναγκάσθη καὶ κλεισθὲν τὸ φιλο-

κατήγορον καὶ φιλόσογον καὶ μισάδελ-
φον στόμα του.

Ὁ Ἄγ. Ἀρχιἄλου δίκην κακολόγου γραφίδου δὲν παύεται ληρῶν καὶ καθυβρί-
ζων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν· ἐν τε τῇ
ἀρχιεπισκοπῇ καὶ ἀλλοῦ. Χωρικοὶ
ἐκ Εὐλοτύμβου, πρόκριτοι προσήλθον
εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν δηλώσαντες ὅ-
τι ἐπιθυμοῦν νὰ περκαλλίσωσι τὴν
Ἄγ. Ἀντιπροσωπεῖαν ἵνα εὐλογῇ
τὴν ὁρθόδοξον κοινότητα ἐγκαιρᾶς
καὶ τὸν νόον αὐτῆς, καὶ ὠδηγήθῃσαν
πρὸς τὸν Ἄγ. Ἀρχιἄλου, συνομιλοῦν-
τα μετὰ τοῦ Ἄγ. Κυρηνείας. Μετὰ τὸν
συνήθη ἀπαξιῶν ἐκάθισαν οἱ χωρικοί,
οἱ δὲ δύο ἀρχιερεῖς ἐξηκολούθησαν τὴν
συνομιλίαν των ὑπολαβόντες τοὺς χωρι-
κοὺς· κυρηθέντες αὐτοὶ κατεπλάγησαν. Δὲ
οὐτοῖσι κούοντες τῶν δύο ἀρχιερέων κατη-
γορούντων τοῦ Ἄγ. Κιτίου καὶ κατεργη-
νομένου τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου,
ἐξ ἀφορμῆς ἐξημερίδος ἐξωτερικῆς ἣν
εἶχεν ἀνὰ χεῖρας ὁ ἕτερος τούτων, ἐφυ-
γον δὲ οἱ σκανδαλισθέντες χωρικοὶ σταυ-
ροποικιλιῶν καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν
θεῖαν ἀντιλήψιν, ὅπου εἶδον τὴν κτικίαν
καὶ τὴν ἀμαρτίαν χωρήσαντα.

“Αγροικοι καὶ κακότροποι καὶ εἰς κοι-
νὸτάτων ἀνθρώπων ἀνάρμοστοι· εἶναι ἡ συμ-
περιφορὰ τοῦ Ἀγ. Ἀγγιᾶλου πρὸς τοὺς
συναδελφούς αὐτοῦ. Ὅτε ὁ Μακαριώτα-
τος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας μετὰ τοῦ
Πανοσιολ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Μεταξά-
κη παρεβίβριζεν ἐν Γρωδοιτίσσει, εἶχε γρά-
ψει προσκαλὼν ἐκεῖνον Ἀγ. Ἀγγιᾶ-
λου πρὸς βραχυεῖαν ἀνάπαυλιν καὶ πρὸς
κοινὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ.

Ὁ Ἄγ. Ἀγγέλου ὁμως ἀνῆλθεν εἰς Τρώδος καὶ ἐπισκέψατο τὸν Μ. Ἀρμόστη, μετὰ τοῦ Ἰγουμενίου Κύκκου καὶ ἐκεῖθεν ἀνεχώρησε, εἰς τὴν Μορὴν Κύκκου οὕτε φιλόφρονα τυπικὴν ἐπίσκεψιν ποιησάμενος πρὸς τὸν πνευματικὸν προϊστάμενόν του. Ἐκτοτε παρῃσθη ἀφορμὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ναὶ πιστεύει ὅτι ἀδιάλλακτος διχόνοια ἀνεφύη ἐν τῇ Ἄγ. Ἀντιπροσωπείᾳ τῶν Ἑκκλησιῶν.

Ἐπανακάμπτουν ὁ Ἄγ. Ἀρχιδιάκῳ
ἐκ Κύρκου, μετὰ τοῦ Ἡγουμένου καὶ
ἄλλων μοναχῶν ὕβρισε τὸν ἀγωγιάτην
τοῦ βοηθεῦν· αὐτὸν νὰ στηριχθῇ ἐπὶ
τοῦ ὑπόζυγιου, ἐξ οὗ ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ,
καὶ ἠπειλῆσεν· ἀ τόν· καὶ ὑπῆλθε, διὰ τοῦ ἀλε-
ξηλίου του, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ· ὅ· ἡ ἐξέ-
φραξὲν ἀπεριπράστως ὁ ἀγωγιάτης τὸν
βασάνει σθεασμόν του πρὸς τὸν Ἄγ.
Κιτίου.

Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἀγ. Ἀρχιέλυ
ἀπέβη ἐν πάσῃ σκινδαλωδῆς ἐν Κύπρῳ
καὶ ἐπ' ἐκκλησίαις, καὶ ἐν ταῖς συνεδρίαις
τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ εἰς τὰ κατ' ἰδί-
αν συναναστροφὰς καὶ ὁμιλίαις του. Ἀ-
πεκαλύφθη οἷος εἶναι κοινώτατος ρασο-
φóρος, φέρων πίσας τὰς κηλογηρικὰς κα-
ρίαις ὅλας καὶ ἐλαχίστας, ἥ οὐδεμίαν κη-
λογηρικὴν ἀρετῇ.

Βιβλίον ὁλόκληρον θὰ ἐπληροῦμεν
ἐκτιθέντες· λεπτομερείας τῆς πλημμελοῦς
συμπεριφορᾶς τοῦ κακῆ μοῖρα τῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ τοῦ Γένους ἱεραρχοῦ τούτου
καὶ πρὸς σιγαλάριον ὑπερβάντες· ἤδη
πολὺ τὰ ὅρια τοῦ διαβασίμου χώρου τῆς
ἐφημερίδος ταύτης.

Τὸν Ἀγ. Ἀγγέλου θὰ κρίνωμεν
προσεχῶς ὡς ἄρθρογράφον καὶ ἱεροκή-
ρυκα.

ΣΜΗΧΟΜΕΝ ΑΙΘΙΟΠΑΣ

Μίγα καὶ θεινὸν κακὸν εἶπον τὴν ἀ-
νοσιν οἱ ἡμετεροὶ πρόγονοι· πόσον θε-
σις θευνότεροι καὶ χεῖρον ἀποθνήκει αὐ-
τὴ κακὸν συνυλῶσμένη μετὰ κακοπι-
τίας καὶ δυσπραχείας! Ὁ Ἀπόστολος
λαλοῦν, ὁ ὑπερ πάντων τούτων θεοκλή-
ρος ἀποστόλους δοκιμασθεῖς καὶ εἰς τέ-
ως ὑπομένεις, προκρίπεται τὸν Τίτον
τὸν Τιμόθεον, προκειμένου περὶ αἵρε-
σῶν, λέγων· ἡμετὰ πρώτην καὶ δευ-
τέραν νοουσεῖται παρτιτοῦ διότι ἐρρόνει
τὴν ἡ ἀδικολογῆτος ἐπιμονὴ ἐν κατα-
κνέει πλάνη προδίδει ἄνιστον κατάστα-
ν ψυχολογικῶν. Τοιαύτην τινα πᾶση
φοβούμεθα ὅτι πάσχει ὁ ἀλλαρπε-
ταῖος, δὲ μάτην περῶμεθα ἐν νύφω-
ν καὶ καθάρμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-

τοῦ ἀπὸ πλάνης, ἥτις ἂν ἐπιστεύετο θὰ ἀπέβαινε πρόξενος μεγάλης συμφουῆς εἰς τὸν τόπον.

Μάτην έδειξαμεν ότι ή θείας τού ήγγυημένου δανείου, τού 1855 ούδεμίαν σχίσιν έχει πρός τὰς 88,000 λ. δς ανέλαβε να πληρώνη ή 'Αγγλία ως τὸ ὑπολογισθὲν περίσσευμα τῆς τελευταίας πενταετίας πρό τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Κύπρου. Καί ἄν ὑποθέσωμεν ότι κατέλαθεν ή 'Αγγλία διὰ τῆς βίας τὰ τέλωνα τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Συρίας καὶ εἰσπράττει ἀπὸ τούτων ὑπὲρ τῶν δανειστῶν τὸ ἀνγκυκιοῦν ποσὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ήγγυημένου δανείου, ή Κυπριακή Σύμβουσις παραμένει ἀναλλο-
ωτος καὶ οἱ ἐτήσιος φόρος πρὸς τὴν Πύ-
λην ἀπαιτητός· δυνάμει ταύτης. Ἡ
'Αγγλία ἵνα ἀποφυγῇ διεθ. εἰς περιπλο-
κάς ἐξασκοῦσα οἰκονόμητε μονομερῆ πῆ-
σιν ἐπὶ τῆς Τουρκίας ἀπολούστατα τὸν
ἀπὸ τῆς Κύπρου φόρον ἀντὶ νὰ πληρώνη-
ει τὴν Πύλιν διαθέτει εἰς τὴν ὑπηρε-
σίαν τοῦ ήγγυημένου δανείου, ὡς ἐπα-
ρξε καὶ ἐν Αἰγυπτίῳ μετὰ τὴν κατοχὴν,
λαμβάνουσα ἐτησίως ἐκεῖθεν 75,000 λ.
Οὐδωμῶς ἄρα ὡφελεῖ τὴν χώραν ἡ λή-
ξις, οὐδὲ βλάπτει ή παράτασις τοῦ δα-
νείου, οὐδὲ κερδαίνονμεν διδάσκοντες, τοὺς
κρατοῦντας τὴν τοιάνδε ή τοιάνδε χρῆσιν
τοῦ φόρου. Δικαιοῦμεθα ὅμως νὰ δια-
μαρτυρούμεθα ἐντονότατα κατὰ τῆς ἐ-
σπευσμένης παραδοχῆς ἀνυπάρκτου καὶ
ὑπερόγκου περισσεύματος ὅπερ ἀνέλαβε
νὰ πληρώνη ή 'Αγγλία εἰς τὴν Υ
Πύλιν. Καταδεικνύοντες τὴν πλάνην
ταύτην καὶ τὴν ἄμετρον ἀδικίαν κατὰ
τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἀποδεικνύοντες
διὰ τῆς πείρας μιάς· τριακοντοετίας ότι
οἱ οἰκονομικοὶ παράγοντες τῆς νήσου εἰ-
ναι ἀνίκανοι ὅπως ἐπαρκῶς εἰς τη-
λικαύτην ἀφαίμαξιν χρηματικὴν; ἥτις
στερεῖ ταύτην τῶν μίσων πρὸς θεραπεί-
αν κτεπειγουσῶν καὶ στοιχειωδῶν ἀ-
ναγκῶν, διακηρύττοντες ότι ὑποχρεού-
ται ή 'Αγγλία καὶ οὐχί ή πειομένη
Κύπρος νὰ καταβάλλῃ τὸ ποσὸν τοῦτο
συμφωνῶς πρὸς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεύ-
μα τῆς Κυπριακῆς Συνθήκης, εὐρισκό-
μεθα ἐν τῷ δικαίῳ ἡμῶν καὶ δυνάμεθα
νὰ προσδοκῶμεν βελτίωσιν τινα τῆς οἰ-
κονομικῆς καταστάσεως τῆς νήσου.

Ὁ πάντοτε ἀνιψὸς ἀλλαραπειδιζοῦς
ἐμμένων ἐπὶ τῆς ἐπισφαλοῦς τρίβου ἣν
ἐτράπη δι' ἀμβλυωπίας, περιέπεσεν εἰς
μέγιστον καὶ ἀσυγχώρητον λάθος λαγυ-
ρίζομενος ἐναντίον χάσις λογικῆς καὶ
παντὸς δικαίου, ότι καὶ ἐν τῇ ἐπιδόμα-
τι τοῦ 'Αγγλικοῦ θησαυροφυλακίου κρὸς
συμπλήρωσιν τοῦ προϋπολογισθέντος καὶ
παγισθέντος περισσεύματος τοῦ πληρω-
τίου πρὸς τὴν Πύλιν, ἐπιβαρύνουσι τὸ
παθητικὸν τῆς Κύπρου, ἥτοι ὑποχρεού-
ται ή Κύπρος, ἐκ τῶν τυχόν περισσευιά-
των αὐτῆς; ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἀποδώσῃ
ταῦτα (!!!) Ἀπέραντος στίχους σχετλια-
στικῶν σημειῶνεν ὅτι ἤρκει ὅπως ἐκ-
φράσῃ τὸ μέγεθος τῆς πλάνης.

Ὁ Ἄγγλος ἀρχιγερματεὺς ἀπὸ τῆς ἐπισήμου θισῆως τοῦ συνεπέραναν ὅτι ἡ ἐστία ἐπιφάνεια τῶν ἐπιδόμα- των ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου σημαίνει ὅτι πᾶν χρεῦται ἡ Κύπρος, καὶ ὁ ἀδιόρθωτος «Παρπεδιζιὸς» ἱσχυ- ρίζεται, νῦν ἀκριβῶς δηλοῖ ὅτι ἐπιβαρύν- νεται τὸ παθητικὸν τῆς Κύπρου ἥτοι χρεῖται αὐτὴ δι' ὅσον ποσῶ.

Κακοπιστία δύναται δικίαις καὶ
χρησιμοποιηθῆ ἢ παρὰθεαίς· δύο μι-
κρῶν παραγράφων, τῶν τελευταίων
τῆς προηγουμένης ἀπαντήσεως ἡμῶν.
Οἱ πέντες παρομοιωθῆσαν ἐκ τῆς μεταθέ-
σεως στίχων ὧλων καὶ λείψεων ἐνεκεν
κατὰ τὴν σελιώσιν ὑπὸ τοῦ στοιχειοθέ-
του μετὰ τὴν τελευταίαν κατὰ στήλας
ἀνέγραψιν. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀσύνη-
δες· καὶ δὲν ἡδυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν
ἐν ταύτῃ στοιχειοθετικῇ ἀβελείᾳ θὰ
χρησιμοποιεῖτο πρὸς ἀπόδειξιν ἀσχερεῖ-
τος τοῦ ἔργου ἡμῶν. Ἀκριβὲς ὅπως
δυνατὸν προκύπτει, οἱ οὐ κακόπιστος
Παραπειδιάζει μὴ εὐρὺν ἄλλοθι ἀπα-
εἶαν ἐπελάβετε τῆς τυχαίας τυ-
πογραφικῆς ἀβελείας, ἣν ἐθεωρήσαμεν
ναῖεν τοῦ κόπου ὅπως ἐπανορθωσωμεν
τὴν ἀμέλειαν ἐπομένῃ φύλλῳ, ἀδυνα-
τοῦτες νὰ πιστεύσωμεν ὅτι· ἡ ἐχρησι-
μοποιεῖτο καὶ αὐτὴ ὡς ἐπιτομή αὐτῆς
κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν.

ἡμῶν, ἐνῷ ἀπέβη κατὰ τοῦ χρησ-
 αμένου αὐτῇ. Αἱ παραμορφωθείσαι
 παράγραφοι ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

«Τερατώδες μᾶλλον ἢ βλακώδες
θά ἦτο τὸ γεγονός καθ' ὃ τὸ ἀγγλι-
κὸν θησαυροφυλάκιον ἐν ἀγνοίᾳ
καὶ παρὰ τὴν θέλπισιν τοῦ Νομ.
Συμβουλίου τῆς Κύπρου νὰ χορη-
γῇ δάνειον εἰς αὐτὴν κατ' ἔτος ἐπι-
ψφιδόμενον ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ κοι-
νοβουλίου.

«Πῶς παραχωρῶνται τὰ δάνεια
καί τις τὴν Κύπρον παρὰ τοῦ Ἀγ-
γλικοῦ Θησαυροφυλακίου κατέδη-
λώθη ὅτε ἐξήτιθη ἡ ψήφος τοῦ Νο-
μοθετ. Συμβουλίου διὰ τὸ δάνειον
τῶν λιμενικῶν καὶ τῶν σιδηροδρο-
μικῶν Ἑργῶν, ἥς ἀνευ τοῦ δάνειου
ἐκείνου δὲν θὰ παρεχωρεῖτο οὐδὲ
θὰ ἐδαπανᾷτο »

Δὲν πιστεύομεν ὁ «Παραπεδικαῖος» ἢ ἢ ἄλλος τις νὰ ἔγῃ παρ' ἑαυτῷ τὰ βιβλία τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδρίων τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, ἅτινα γνωρίζομεν ὑπάρχοντα μόνον ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου· ὡς δὲ καὶ ἐν τῇ «Ἀγγλικῇ Λέσχῃ»· ἀλλὰ τὸ πρῶτον εἶναι κεκλεισμένον ἐτι, καὶ πρὸς τὴν δευτέραν οὐδεμίαν εἴχομεν σχέσιν, δύναται δὲ ὁ Δημοσιογράφος νὰ γράφῃ καθόσον ἐνθυμῆται, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοιαύτην εἴχομεν ἐντύπωσιν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νομοθετικῷ συζητήσεως ἐπὶ τῇ γνωστῇ ἀποδοῦ ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Π. Κωνσταντινίδου.

Ἐπειδὴ ὁ ὑπὸ ψευδώνυμον χρη-
 πτόμενος «Παρπεδίασις» ἐπιμένει εἰς
 τὴν ἀσυγγνωστον πλάνην του καὶ δύν-
 νηται νὰ βλάψῃ καὶ ἄλλως τὴν χώραν ταύ-
 την, καθ' ἵνα θεωρούμεν νὰ ἀποκαλύψω-
 μεν αὐτόν, καταγγέλλοντες ὅτι εἶναι ὁ
 κ. Ν. Χρυσόφινος, ὁ ὑποδύμενος
 πρόσωπον ἀνεξαρτήτου καὶ ἀπατριᾶς τοῦ
 δημοσιογράφου.

ἡ συνήθεια· καὶ ἀδελφεῖς· τερθρεῖς καὶ ἑρσεχελεῖς· δύναται νὰ γράφῃ ἀνεὸς ἡλίου, ὅτε θὰ ἐπιτρέψωμεν ὅπως αὐτῷ νὰ παραπληρῇ τὴν κοινὴν γνῶμην καὶ νὰ διακρινόνται οἱ σπουδαῖοι· αὐτὰ τῆς νήσου συμφορὰς δι' ἄνοιαν τῶν σπουδαῖων τῶν ζητημάτων.

Ἐρχόμεθα ἤδη ἐπὶ τὴν σύνταξιν τῆς
«Ἐλευθερίας» ἥτις ἐξηκολούθησε τὴν
κενολόγον λογοκοπίαν - μορμολυτομένη
τὸ κοινὸν διὰ τοῦ ἀρθ. 25 ο)α τοῦ
ὄργανου ἀπόρου. Τὸ προκείμενον θέμα
πρὸς ἀνώτερον τῆς μαθήσεως καὶ τῆς
ἐκτιλήψεως οὗτης, ὡς ἔδειξε ἡ παντε-
λὴς ἐξ ἀρχῆς ἄγνοια τοῦ θεσμοῦ τοῦ
Δανειστικοῦ Τακτείου καὶ τοῦ Δανείου
Ἀπόρου καὶ ἡ σφῆξις μεταξὺ τούτων καὶ
λειτουργία. Ἀγνωστὰ στοιχειωδεστά-
τας οἰκονομικὰ καὶ συναλλακτικὰ ἀρ-
χὰ ἀδυνατεῖ νὰ ἐνησηθῇ πῶς δὲν εἶναι
υπερβολικὸν, οὐ εἰς ἑῶς ἀποδιδομένης
τόκος πρὸς 95 ο)α καὶ διὰ τούτου

λῶς ἀπέφυγε νὰ θίγῃ τὸ ἐπιχειρημα τοῦ-
το, ἀμφιδίλλομεν δὲ ἂν θὰ δυνήθῃ νὰ
ἐννοήσῃ καὶ οἰκονομικὰ ἐκθεσίαν περὶ
τούτου.

Είναι κοινοτάτη και γνωστοτάτη εἰς
μπροκαλόπιδας ἀρχή, ὅτι ἐνῶ ἡ ἀξία
τοῦ νομίσματος, εἶναι σταθερά, ἡ ἀξία
πάντων καὶ ἰδίᾳ γεωργικῶν προϊόντων
ὕψιστάται μεγάλας καὶ συχνοτάτας κυμά-
σεις διὰ τὸ μισοσφικικοῦ γεωπονικοῦ; ἡ ἀ-
γοραῖου; λόγους; ἀλλὰ διακημένους αὐτὰ
παρ' ἡμῖν εἶναι, μεγάλαί τερατα καὶ συχνοτά-
τα διότι ἡ συχνομυθία ἐξήρταται ἀπὸ τῶν
διοτροφικῶν τῆς ἀτμοσφαιρας, στοιχείου
απορόδοτα διαταρασάσσαντος τὴν ἀγοραί-
ν ἀξίαν μάλιστα τῶν σιτηρῶν. Ἐπὶ
τῆς ἀσταθοῦς ἀξίας, ἄρα τόκου 25 ο/ο
καιοῦνται τὰ εἰς νόμισμα ἢ μᾶλλον
εἰς χρυσὸν εἰς γεωργίᾳ καὶ βιομηχά-
νους ἐκχωρούμενα δάνεια πρὸς 4-5 ο/ο
οὐ δανειστικοῦ ταμείου. Εἰς τὴν ἀ-
μβολίαν καὶ ἀβεβαιότητα ταύτην, περὶ
τῆς ἀξίας τῶν σιτηρῶν ἀπὸ ἡμέρας εἰς
ἡμέραν, ὧν ἐνεκεν πολλοὶ καὶ μεγάλοι σι-
τέμποροι κατεστράφησαν οἰκονομικῶς ἐγ-
κεῖται ὁ λόγος τοῦ ὑψηλοῦ πάντοτε τόκου
εἰς εἶδος. Τὸ Δάνειον. Ταμείον ἵνα σφρι-
θῇ ἀσφαλῶς, πως ἐπὶ τοῦ σφοδρῶς κυμα-
νομένου ἐδάφους τῆς σπινεῶς μεταβαλλο-
μένης ἀξίας τῶν σιτηρῶν, εἶδει νὰ λαμ-
βάνῃ τόκον ὑψηλόν, ὅστις θα ἐξηπάλλεζε

Μόλις εγκατέστη εν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μειονοτικῆς καὶ εἰδομένην ὑπὸ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ παλαίου ἀσκήσαντος καὶ μαθητοῦ ληροφορητικῆς ἀσκήσαντος. Ἀπὸ τοῦ νου Φανερωμένης ἤρξατο τὸν ἀνταγωνισμὸν καὶ ἀντιχριστιανικὸν κηρύγματον τοῦ ὁ ἐξομότης καὶ ἀρνησιπατρὶς Τεκνόπουλος, ἐν αὐτῇ ὁ κλεινὸς Πονηρόπουλος, περὶ τῆς μετὰ τῆς εἰκόσας τῶν παρασκήμων τοῦ καὶ ἐνεθουσίαζε τοὺς ἀποστάτας τοῦ διὰ χ ε ι μ α ρ ρ ο υ λόγων καὶ ἀτμῶν οὐνοπνεύματος.

Ἀρκετοὶ ὁ Ἀγ. Ἀγγιάλου τῇ 24 Ἰουνίου ἡμέρᾳ Τετάρτῃ, καὶ τῇ ἀμέσως ἐπομένῃ Κυριακῇ τοῦ ἰδίου μετὰ δορυβωδὴ διαφημίσειν τελεῖ ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ Φανερωμένης, ὅπου ἐγένετο καὶ ἡ πρώτη ψυχολογία ἐπὶ τῶν προσδοκῶντων νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὸν πρὸς ἐξυπρέτησιν ἰδίων σκοπῶν. Τὸ λειτουργικὸν τοῦ παρόντος καὶ ἰδὶα τὸ πνευματοπνεύμα καὶ ἀσθενέστατον κηρύγμα τοῦ διέλλουσαν πᾶσαν τὰς ἐλπίδας ὡς ἐσθιρίαν ἐν αὐτῷ Ἐν τούτοις ἡ ἀνὰ τοὺς ναοὺς τῆς πρωτεύουσας περιπαγῇ τοῦ Ἀγ. Ἀγγιάλου μετὰ τῶν ἀναιδεστέρων διαφημίσεων περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ σπείρακτι τύπῳ ἐγένετο συστηματικὴ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἢ ἄλλην ἑορτήν, καὶ οὕτως συνεπληρώθη ὁ κύκλος, ἐπιμελὲς ἐξαιρεθέντων δύο ναῶν ἢ ἀναγνωρίζοντων τὴν καλογηρικὴν ἐταιρείαν ὡς ἀρχὴν ἐκκλησιαστικὴν, ἤσαντο τῆς ζητήσεως ναῶν ἀνὰ τὰ προάστεια καὶ τὰλλα χωρία. Οἱ Ἀγ. Ὁμολογῶν καὶ τὸ γείτον Καϊμακλή μετὰ τὸν Τεκνόπουλον καὶ τὸν Κολεσίδην ἐτιμῆσαν καὶ παρὰ τοῦ Ἀγ. Ἀγγιάλου. Φανερά καὶ ἀποκαλύπτως ὁ ἀρχιερεὺς οὗτος διὰ τῶν παρασκευαζομένων ἱεουργιῶν τοῦ, ὅπου τῆς νήσου ὑπῆρχε τις κοινότης φρονούσα τὰ τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, εἰδείξεν ὅτι τὰς ἱεραρχίας καὶ τὸ θεῖον κήρυγμα μετέρχεται πρὸς δημαγωγίαν καὶ εὐδωσίαν τῶν σχεδίων τοῦ πρὸς κατάληψιν τοῦ Ἀρχιεπ. Ὁρόνου, ἐνῷ ἀπορεύει ἐπιμελὲς πᾶσαν ἱεροτελεσίαν προσκαλούμενος ὑπὸ ἐπιτροπείων ἢ ἀτόμων τῆς ἐθνικῆς κίτικῆς μερίδος.

Μὴ δυνάμενος νὰ κρατήσῃ ἐαυτοῦ ἀναίρεϊ πάντα τὰ χριστιανικὰ παραγγέλματα καὶ διδάγματα ἅμα ἐξερχόμενος τοῦ ναοῦ ἐν τῷ πρὸ μικροῦ ἱεουργεῖ καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον, Ἐπανερχόμενος ἐκ Μόρτου ὅπου ἱεουργήσας καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν μεγάλην πανήγυριν τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος ἐπεζητήσεν ὑποδοχὰς καὶ ἐπιδειξίς διελθὼν ἐπὶ τούτῳ διὰ χωρίων ὅπου προτεδὸκα νὰ τύχῃ τοιούτων. Ἐν Καραβῇ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς παρεκαλοῦντο καὶ προστρέποντο οἱ κάτοικοι ἵνα τῇ ἐπιόδῃ ἐξέλθωσιν εἰς προπύργιον τοῦ Ἀγίου Ἀγγιάλου, καὶ ἡ μὲν ἐθνικιστικὴ Λαβὴν παρῆμειν ἀδιάφορος, ἐν Καραβῇ δὲ μόλις 50 χωρικοὶ ἐξήλθον εἰς προπύργιον (ἐγγράφμεν τότε περὶ τοῦ 120, διότι ἐνομιζάμεν ὅτι ὑπῆρχε τι, ὑπερβολικὸς ἀριθμὸς τοῦ γράψαντος, ἐξεδιωχθέντων ὅμως βραδύτερον ὅτι πράγματι δὲν ὑπερέβαινον τοὺς 50).

Ξενίζόμενος ὁ Ἀγ. Ἀγγιάλου παρὰ τινι τῶν προκρίτων τῆς κομμοπέλεως κυρνεϊκῆς, ἀντὶ λόγων ἐρήνης καὶ ὁμονοίας καὶ ἀγάπης, ὅπως συνήθησε μέγχι τότε τοῦλάχιστον νὰ λέγῃ ἐπὶ Ἐκκλησίαις, ἤρξατο κατηγορῶν τοῦ Ἀγ. Κιτίου καὶ πᾶσης τῆς πολιτείας τοῦ, χαρακτηρίζων δὲ αὐτὸν ὡς ἐλλειπὴ τὴν μάθεισιν καὶ τὴν μόρφωσιν διὰ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν ὀρόνον. Ἐκείθεν μεταβὰς εἰς Κερύνηαν καὶ ξενίζόμενος ἐν οἰκίᾳ κυρνεϊκῆς ἐπαναλαμβάνει τὰς αὐτὰς καὶ βαρυτέρως κατὰ τοῦ Ἀγ. Κιτίου κατηγορίας, ἀσπασίως γενομένης δεκτῆς ὑπὸ τῶν περισταμένων, καὶ οὕτως ὁ Ἀγ. Ἀγγιάλου κατήλθεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ καὶ εὐτελὲς ἔδραον τῶν προσωπικῶν καὶ πολιτικῶν ἀντιπάλων καὶ ἐχθρῶν τοῦ Ἀγ. Κιτίου ἀσπασίως καὶ ἀντιχριστιανικῶς κατακρίνων καὶ καταδικάζων ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ συλλειτουργόν, παρ' οὗ οὐτε ποτὲ ἠδικήθη οὐτε κατεκρίθη κατὰ τὴν μάλιστα χαμηλότερον, διότι,

καθόσον γνωρίζομεν, οἱ ἀνώτεροι Κύπριοι κληρικοί καὶ ἐχθροὶ τοῦ Ἀγ. Κιτίου οὐδέποτε ἐξεφράσθησαν μετὰ τοσαύτης ἐμπαιθείας καὶ μίσους.

Ὁ Ἀγ. Ἀγγιάλου ἀπᾶς πατήσας τὴν ὀλιγοπρὶν ταύτην καὶ ἀνάρμοστον εἰς τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐν Κύπρῳ ὁδὸν οὐτὴ τὴν θέλῃσιν οὐτὴ τὴν ἠθικὴν δύναμιν ἔχει ὅπως ἀνακάλυψε τὴν ἐνοίκον καὶ ἀντιχριστιανικὴν πορείαν τοῦ, οὐδὲ συνετίσεται ὑπὸ παθημάτων δι' αὐτὴν καὶ ἀσχημοὶ ἰδιώται θὰ ἐπιτρέσκοντο τὴν προσωπικὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν.

Κατ' εἰσῆλθον ἐκ Λευκωσίας, εἰς κυρνεϊκῆς ἐπίτροπος τῆς ἐν Κυθραῖᾳ Ἐκκλησίας Ἀγ. Μαρίνης ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἄλλων συναδελφῶν τοῦ προσκαλεῖ τὸν Ἀγ. Ἀγγιάλου ὅπως ἱεουργήσῃ κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν καὶ πανήγυριν καὶ ἀνεξετάστως ἀποδέχεται εὐτοῦ τὴν πρόσκλησιν.

Τούτο πληροφορηθέντες οἱ λοιποὶ ἐπίτροποι προσέρχονται ἐν σώματι εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ζητήσαντες συγγνώμην ἐπὶ τῷ σφάλματι τοῦ συναδελφῶν τῶν παρακαλοῦσι τὴν Ἀγ. Ἀντιπροσωπείαν ἵνα τιμῇσιν καὶ εὐλογῇσιν τὴν κοινότητα κατὰ τὴν πανήγυριν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης κύριος Φώτιος προέβρεψε τὸν Ἀγ. Ἀγγιάλου νὰ μεταβῇ εἰς Κυθραῖαν καὶ ἱεουργήσῃ, ὅπου ὁ μετέβη καὶ αὐτὸς βραδύερον ὡς καὶ ἐπράξεν.

Τὸν Ἀγ. Ἀγγιάλου ἱεουργήσαντα ἐγκατέλειπε μόνον ὁ προσκαλέσας αὐτὸν ἐπίτροπος καὶ ἀγνοοῦντα ποῦ νὰ μεταβῇ ἐκ τοῦ ναοῦ, ὅτε ἐπεφάνη ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης καὶ παρέλαβεν αὐτὸν μετ' ἐαυτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ ὅπου θὰ ἐφιλονεύει γενόμενος πανηγυρικῶς δεκτὴς ὑπὸ τῆς κομμοπέλεως.

Τῇ εἰσῆλθῃ διακόνου τινὸς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προσεκήλητο παρὰ τινων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας Παλουριωτίσσης καὶ τινων χωρικῶν ὁ Ἀγ. Ἀγγιάλου, ἀλλ' ἀπεκρούσθη παρ' ἄλλων, καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀποσπῇ, ἐνῷ ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἑορτῆς διευτυμπανίζετο ὁ Ἀγ. Ἀγγιάλου δὲ ἱεουργεῖ κατὰ τὴν πανήγυριν ἐν Παλουριωτίσῃ, χαρακτηριστικώτερον τῆς δυσἀρεστοῦ θέσεως εἰς τὴν περιήλθεν ὁ Ἀγ. Ἀγγιάλου εἶναι καὶ τὸδε: εἰς σπείρακτι καὶ φύλλα ἐδημοσιεύθη ὅτι παρεκλήθη οὗτος τὸ δεύτερον ἢ τρίτον, ἀγνοοῦμεν, νὰ ἱεουργήσῃ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγ. Ὁμολογητῶν τοῦ ὁμωνύμου προαστείου τῆς πόλεως μας. Ὅτε ὅμως εἰδοποιήθη ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Ναοῦ παρὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὅτι ὁ Ἀγγιάλου θὰ μετέβαινεν ἐκεῖ πρὸς ἱεουργίαν, ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶναι παρασκευασμένη ὅπως τὸν δεχθῇ.

Πολλὰ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς κομμοπελῆς ὁρεως ἦν αἱ ἱεουργίαι τοῦ Ἀγ. Ἀγγιάλου, προσέλαβον τυγχάνει ἡ ἐκ Λευκωσίας πρόσκλησις, ἥτις ἐγένετο ὑπὸ πολιτῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἀγ. Κιτίου οὐχὶ βεβήλως ὅπως ἀκούομαι τὸ κήρυγμα τῆς ἰδίας τῆς παρόντος τοῦ Ἀγ. Ἀγγιάλου ἀλλ' ἵνα προκαλέσωσι σκάνδαλα ἐν αὐτῇ τῇ Μητροπολιτικῇ δικαιοσύνῃ τοῦ λαοφίλου ἱερέως. Ἡμεῖς φρονούμεν ὅτι ἡ προσωπικὴ παρυσία τοῦ Ἀγ. Ἀγγιάλου εἶναι ὡς ἐλπιώμεν εἰς τὴν Κιτικὴν μερίδα, διότι ἀπογοητεύει καὶ τοὺς φανατικώτερος ἀντικιτικούς, καταλογίζομεν δὲ ὡς λάθος δικαιολογούμενον μόνον ὑπὸ τῆς μερίδος ὑπὲρ τῆς δημοσίας τάξεως, τὴν τηλεγραφικὴν σύστασιν τῶν κ. κ. Βουλευτῶν Λευκωσιῶν-Πάφου ὅπως ἀναβάλῃ τὴν ἀποδοχὴν τῆς προσκλήσεως εἰς εὐθεώτερον καιρὸν. Εἰς τὴν Κιτικὴν μερίδα συμπεριέειν καὶ περιπαγῇ τὸν Ἀγ. Ἀγγιάλου ἀνὰ πᾶσαν τὴν νήσον, διότι οὕτω εὐχεριώτερον θὰ διελθῇ ἡ ψευδὴς αἰγλή δι' ἧς περιέβαλλεν αὐτὸν τὸ μυστήριον τῆς ἱερεικῆς Ἀγγιάλου.

Γνωσταὶ εἶναι καὶ ἀνωμοτογούμεναι αἱ ἀνάρμοστοι κατηγορίαι καὶ κατακρίσεις τοῦ Ἀγ. Ἀγγιάλου κατὰ τοῦ Ἀγ. Κιτίου ἐν Ἀράγγει καὶ ἐν Ἀσσίᾳ, ὅπου ὅμως ἔλαβε τὴν πρᾶσιν ἀπάντησιν καὶ ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ τὸ φιλο-

κατήγορον καὶ φιλόσογον καὶ μισᾶδελφον στόμα τοῦ.

Ὁ Ἀγ. Ἀγγιάλου δίκην κακολόγου γραδίου δὲν παύεται ληρῶν καὶ καθυβρίσεων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν: ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ ἄλλοι. Χωρικοὶ ἐκ Συλτοῦμβου, πρόκριτοι προσήλθον εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν δηλώσαντες ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ παρακλέσωσι τὴν Ἀγ. Ἀντιπροσωπείαν ἵνα εὐλογῇ τὴν ὁρθόδοξον κοινότητα ἐγκαινιάσουσα καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς, καὶ ὡδηγηθῇσιν πρὸς τὸν Ἀγ. Ἀγγιάλου, συνομιλοῦντα μετὰ τοῦ Ἀγ. Κυρνεϊκῆς. Μετὰ τὸν συνῆλθε ἀσπασίως ἐκλήσαν οἱ χωρικοὶ, οἱ δὲ δύο ἀρχιερεῖς ἐξηκολούθησαν τὴν συνομιλίαν τῶν ὑπολαβόντες τοὺς χωρικοὺς κυρνεϊκούς, κατεπλάγησαν. Δὲ οὐλοῦντες τῶν δύο ἀρχιερέων κατηγόρουσαν τοῦ Ἀγ. Κιτίου καὶ κατεργασμένων τοῦ Μακαριώτατου Πατριάρχου, ἐξ ἀφορμῆς ἐφημερίδος ἐξωτερικῆς ἣν εἶχεν ἀνὰ χεῖρας ὁ ἑτερος τούτων, ἐφυγον δὲ οἱ σκανδαλισθέντες χωρικοὶ σταυροκοπούμενοι καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν θέλῃν ἀντιλήψιν, ὅπου εἶδον τὴν κλίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν χωρήσαντα.

Ἀγροῦς καὶ κακότροπος καὶ εἰς κοινότητα ἀνθρώπων ἀνάρμοτος: εἶναι ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἀγ. Ἀγγιάλου πρὸς τοὺς συναδελφούς αὐτοῦ. Ὅτε ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας μετὰ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμνδρίτου κ. Μεταξά, καὶ παρεβρίσεν ἐν Τρωδιτίσῃ, εἶχε γράψαι πρὸς καλὸν ἐκεῖ τὸν Ἀγ. Ἀγγιάλου πρὸς βραχέαν ἀνάπαυλιν καὶ πρὸς κοινὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μ. Ἀρμούτου.

Ὁ Ἀγ. Ἀγγιάλου ὅμως ἀνῆλθεν εἰς Τρωδὸς καὶ ἐπίσκεψιν τὸν Μ. Ἀρμούτη μετὰ τοῦ Ἡγουμένου Κύκου καὶ ἐκεῖθεν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Μονήν Κύκου οὕτως φιλόδοξα τυπικὴν ἐπίσκεψιν ποιησάμενος πρὸς τὸν πνευματικὸν προϊστάμενον τοῦ. Ἐκτοσε παρεσχέθη ἀφορμὴ εἰς τὴν Κυθραῖαν νὰ πιστεύῃ ὅτι ἀδιόλακτος διχόνοια ἀνεφύη ἐν τῇ Ἀγ. Ἀντιπροσωπείᾳ τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐπανακάμπτων ὁ Ἀγ. Ἀγγιάλου ἐκ Κύκου μετὰ τοῦ Ἡγουμένου καὶ ἄλλων μοναχῶν ὕβρισε τὸν ἀγωγιάτην τοῦ βοηθέντα αὐτὸν νὰ σπείραξῃ ἐπὶ τοῦ ὑποσπύγιου, ἐξ οὗ ἐκινδύνευσεν πᾶσι, καὶ ἠπειλήσεν τὸν κατήγορον διὰ τοῦ ἀλεξιήλιου τοῦ, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι ἐξέφραξεν ἀπεριφράστως ὁ ἀγωγιάτης τὸν βῆθον σθεασμὸν τοῦ πρὸς τὸν Ἀγ. Κιτίου.

Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἀγ. Ἀγγιάλου ἀπὸ τὴν πᾶσιν σκανδαλώδης ἐν Κύπρῳ καὶ ἐπ' ἐκκλησίαις, καὶ ἐν ταῖς συνεδρίαις τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ εἰς τὰς κατ' ἰδίαν συναναστροφὰς καὶ ομιλίαις τοῦ. Ἀπεκάλυφθη οἷος εἶναι κοινότητος ρασοφῶρος, φέρων πᾶσαν τὰς καλογηρικὰς κακίας ἀλλὰ καὶ ἐλαχίστας ἢ οὐδεμίαν καλογηρικὴν ἀρετήν.

Βιβλίον ὀλόκληρον θὰ ἐπληροῦμεν ἐκτιθέντες λεπτομερείας τῆς πλημμελοῦς συμπεριφορᾶς τοῦ κακῆ μοῖρας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἱερέως τούτου, καὶ πρὸς σκιαγραφίαν ὑπερβάντες ἤδη πολὺ τὰ ὅρια τοῦ διαβήσιμου χώρου: τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

Τὸν Ἀγ. Ἀγγιάλου θὰ κρίνωμεν προσεχῶς ὡς ἀρθρογράφον καὶ ἱεροκήρυκα.

ΣΜΗΧΟΜΕΝ ΑΙΘΙΟΠΑΣ

Μεῖγα καὶ δεινὸν κακὸν εἶπον τὴν ἀγνοίαν οἱ ἡμετέροι προγόνου πόσον δεινὸς καὶ χεῖρον ἀποβάνει αὐτὸ κακὸν συνδυασμένη μετὰ κακοπιστίας καὶ δουλοφειλίας! Ὁ Ἀποστόλος Παῦλος, ὁ ὑπὲρ πάντων τοῦ θεοῦ ὁκλήρας ἀποστόλους δοκιμασθεὶς καὶ εἰς τέλος ὑπομείνας, προτρέπεται τὸν Τίτον ἢ τὸν Τιμόθεον, προκειμένου περὶ αἵρεσιων, λέγων: «μετὰ πρώτῃν καὶ δευτέρῃν νοουμένην παρὰ τοῦ διότι ἐφρόνει ὅτι ἡ ἀδικιολόγητος ἐπιμονὴ ἐν καταφανεί πλάνῃ προδίδει ἀνίστατον κατάστασιν ψυχολογικῶν. Τοιαύτην νῦν πάθησιν βοδόμεθα ὅτι πάσχει ὁ ἀλλαρπειδισμός, ὃν μάτην περὶ μέλας νὰ νύψωμεν καὶ καθάρωμεν τοὺς ὀφθαλμούς: αὐ-

τοῦ ἀπὸ πλάνης, ἥτις ἀν ἐπιστεύετο θὰ ἀπέβαινε πρὸς ἐξομότης ἀμφιφρόνειας τὸν τόπον.

Μάτην εἰδείκαμεν ὅτι ἡ θέσις τοῦ ἡγγυημένου δανείου, τοῦ 1855 οὐδεμίαν στήλιν ἔχει πρὸς τὰς 88,000 λ. δὲ ἀνέλαβε νὰ πληρῶν ἡ Ἀγγλία ὡς τὸ ὑπολογισθὲν περίσσευμα τῆς τελευταίας πενταετίας πρὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Κύπρου. Καὶ ἀν ὑποθέσωμεν ὅτι κατέλαβεν ἡ Ἀγγλία διὰ τῆς βίας τὰ τελευταία τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Συρίας καὶ εἰσπράττει ἀπὸ τούτων ὑπὲρ τῶν δανειστῶν τὸ ἀνγκαιῶν ποσὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἡγγυημένου δανείου, ἡ Κυπριακὴ Σύμβουσις παραμένει ἀναλλοίωτος καὶ ὁ ἐτήσιος φόρος πρὸς τὴν Πύλιν ἀπαιτητὸς δυνάμει ταύτης. Ἡ Ἀγγλία ἵνα ἀποφύγῃ διεθνεῖς περιπλοκάς ἐξασκοῦσα οἰκονομικῶς μονομερῆ πείσιν ἐπὶ τῆς Τουρκίας ἀπολύτιστα τὸν ἀπὸ τῆς Κύπρου φόρον ἀντὶ νὰ πληρῶν εἰς τὴν Πύλιν διαθέτῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἡγγυημένου δανείου, ὡς ἐπράξα καὶ ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ τὴν κατοχὴν, λαμβάνουσα ἐτησίως ἐκείθεν 75,000 λ. Οὐδωμῶς ἀρα ὡφελεῖ τὴν χώραν ἡ λήξις, οὐδὲ βλάπτει τὴν παράστασις τοῦ δανείου, οὐδὲ κερδαίνομεν διδάσκοντες, τοὺς κρατοῦντας τὴν τοιάδε ἢ τοιάδε χρῆσιν τοῦ φόρου. Δικαιοῦμεθα ὅμως νὰ διαμαρτυρωμεθα ἐντονότατα κατὰ τῆς ἐσπευσμένης παραδοχῆς ἀνυπότακτου καὶ ὑπερόγκου περισσεύματος ὅπερ ἀνέλαβε νὰ πληρῶν ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν Υ. Πύλιν. Καταδεικνύοντες τὴν πλάνην ταύτην καὶ τὴν ἄμετρον ἀδικίαν κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς πείρας μιᾶς τριακοντετίας ὅτι οἱ οἰκονομικοὶ παράγοντες τῆς νήσου εἶναι ἀνίκανοι ὅπως ἐπαρκῶσιν εἰς τηλικαύτην ἀραιμάειν χρηματικὴν: ἥτις στρεῖται ταύτην τῶν μίσων πρὸς θεραπεύαν κατεπειγουσῶν καὶ στοιχειωδῶν ἀναγκῶν, διακηρύττοντες ὅτι ὑποχρεοῦται ἡ Ἀγγλία καὶ οὐχὶ ἡ πειρομένη Κύπρος νὰ καταβάλῃ τὸ ποσὸν τοῦτο συμφώνως πρὸς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Κυπριακῆς Συνθήκης, εὐρισκόμεθα ἐν τῷ δικαίῳ ἡμῶν καὶ δυνάμει νὰ προσδοκῶμεν βελτίωσιν τινὰ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς νήσου.

Ὁ πάντοτε ἀνίψτος ἀλλαρπειδισμός ἐμμένων ἐπὶ τῆς ἐπισφαλούς τρέβου ἣν ἐτρέφη δι' ἀμειλιωπλάν, περιέπεσον εἰς μέριμναν καὶ ἀσυχρότητα λόθους ἰσχυρίζομενος ἐναντίον ῥάσεως λογικῆς καὶ παντὸς δικαίου, ὅτι αὐτὴ ἐπὶ ἐπιδόμας τοῦ Ἀγγλικοῦ θησαυροφυλακίου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ προϋπολογισθέντος καὶ παγιοθέντος περισσεύματος τοῦ πληρωμένου πρὸς τὴν Πύλιν, ἐπιβαρύνουσι τὸ παθητικὸν τῆς Κύπρου, ἥτοι ὑποχρεοῦται ἡ Κύπρος, ἐκ τῶν τυχόν περισσευμάτων αὐτῆς: ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἀποδώσῃ ταῦτα (!!) Ἀπείραστοις στίχοις σχετικῶν σημείων δὲν θὰ ἴσχυε ὅπως ἐκφράσῃ τὸ μέγεθος τῆς πλάνης.

Ὁ Ἀγγλος ἀρχιγραμματεὺς ἀπὸ τῆς ἐπιστομῆς θειᾶς τοῦ συνεπέρανεν ὅτι ἡ ἐπὶ τῇ ἐπιφύλαξιν τῶν ἐπιδόμας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου σημεινέται ὅτι ἀδὲν χρεῖται ἡ Κύπρος, καὶ ὁ ἀδύρβωτος Ἀλλαρπειδισμὸς ἰσχυρίζεται, αὐτὸ ἀκριβῶς δηλοῖ ὅτι ἐπιβαρύνεται τὸ παθητικὸν τῆς Κύπρου ἥτοι χρεοῦται αὕτη δι' αὐτοῦ ποσού.

Κακοπιστία δύναιται δικαίως νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ περὶ τῆς δύο μικρῶν παραγράφων, τῶν τελευταίων τῆς προηγουμένης ἀπάντησεως ἡμῶν αἰτίας παραμορφώσαντες ἐκ τῆς μεταβίσεως στίχων ὅλων καὶ λείπων ἐντελῶς κατὰ τὴν σελιδωπὴν ὑπὸ τοῦ στοιχειοθέτου μετὰ τὴν τελευταίαν κατὰ στήλιν διόρθωσιν. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀσυνήθης καὶ δὲν ἡδυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τοιαύτη στοιχειοθετικὴ ἀβλεψία θὰ ἐχρησιμοποιετο πρὸς ἀπόδειξιν ἀσφαλείας τοῦ ἄρθρου ἡμῶν. Ἀκριβῶς ὅμως τοῦναντίον προκύπτει, ὅτι ὁ κακόπιστος Ἀλλαρπειδισμὸς μὴ εὐρὺν ἀλλοθὶ ἀσάφειαν ἐπέλαβε τοῦ τυχαίου τυπογραφικῆς ἀβλεψίας, ἣν ἐθεωρήσαμεν ὅτι τοιαύτη στοιχειοθετικὴ ἀβλεψία θὰ ἐχρησιμοποιετο πρὸς ἀπόδειξιν ἀσφαλείας τοῦ ἄρθρου ἡμῶν. Ἀκριβῶς ὅμως τοῦναντίον προκύπτει, ὅτι ὁ κακόπιστος Ἀλλαρπειδισμὸς μὴ εὐρὺν ἀλλοθὶ ἀσάφειαν ἐπέλαβε τοῦ τυχαίου τυπογραφικῆς ἀβλεψίας, ἣν ἐθεωρήσαμεν ὅτι τοιαύτη στοιχειοθετικὴ ἀβλεψία θὰ ἐχρησιμοποιετο πρὸς ἀπόδειξιν ἀσφαλείας τοῦ ἄρθρου ἡμῶν. Ἀκριβῶς ὅμως τοῦναντίον προκύπτει, ὅτι ὁ κακόπιστος Ἀλλαρπειδισμὸς μὴ εὐρὺν ἀλλοθὶ ἀσάφειαν ἐπέλαβε τοῦ τυχαίου τυπογραφικῆς ἀβλεψίας, ἣν ἐθεωρήσαμεν ὅτι τοιαύτη στοιχειοθετικὴ ἀβλεψία θὰ ἐχρησιμοποιετο πρὸς ἀπόδειξιν ἀσφαλείας τοῦ ἄρθρου ἡμῶν.

ἡμῶν, ἐνῷ ἀπέβη κατὰ τοῦ ἡγεσμένου αὐτῆς. Αἱ παραμορφώσεις παρὰ γράμματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

«Τερατώδες μᾶλλον ἢ βλακώδες θὰ ἦτο τὸ γεγονός καὶ ὁ τὸ ἀγγλικὸν θησαυροφυλάκιον ἐν ἀγνοίᾳ καὶ παρὰ τὴν θέλῃσιν τοῦ Νομ. Συμβουλίου τῆς Κύπρου νὰ χορηγῇ δάνειον εἰς αὐτὴν κατ' ἑτος ἐπιψιφίζομεν ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου.

«Πῶς παραχωρῶνται τὰ δάνεια καὶ εἰς τὴν Κύπρον παρὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ θησαυροφυλακίου κατεβῇ ἰδίᾳ ὅτε ἐξήλθη ἡ ψήφους τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου διὰ τὸ δάνειον τῶν λιμενικῶν καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν ἔργων, ἥς ἀνεῖ τὸ δάνειον ἐκείνῳ δὲν θὰ παρεχωρεῖτο οὐδὲ θὰ ἐδαπανᾶτο.»

Δὲν πιστεύομεν ὁ «Παραπειδισμός» ἢ ἄλλος τις νὰ εἴχῃ παρ' ἐαυτοῦ τὰ βιβλία τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδρίων τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, ἀτινα γνωρίζομεν ὑπάρχοντα μόνον ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου: ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Λέσχῃ, ἀλλὰ τὸ πρῶτον εἶναι κεκλεισμένον ἐτι, καὶ πρὸς τὴν δευτέραν οὐδεμίαν ἐχομεν σχεῖν, δύναται δὲ ὁ δημοσιογράφος νὰ γράφῃ καθὼς ἐνθυμῆται, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοιαύτην εἴχομεν ἐντύπωσιν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νομοθετικῷ συζητήσεως ἐπὶ τῇ γνωστῇ ἀτόπου ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Π. Κωνσταντινίδου.

Ἐπειδὴ ὁ ὑπὸ ψευδώνυμον κρυπτόμενος «Παραπειδισμός» ἐπιμένει εἰς τὴν ἀσύγνωστον πλάνην τοῦ καὶ δύναιται νὰ βλάψῃ καὶ ἄλλως τὴν χώραν ταύτην, καθήκον θεωροῦμεν νὰ ἀποκαλύψωμεν αὐτὸν, καταγγέλλοντες ὅτι εἶναι ὁ κ. Ν. Χρυσόφινος, ὁ ὑποδύμενος πρόσωπον ἀνεξαρτήτου καὶ ἀρρατρίστου δημοσιογράφου.

Συνῆθε: καὶ ἀβλαβεῖς τερβείας καὶ ἐρεσχελεῖς δύναιται νὰ γράφῃ ἀνεόχλητος, δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν ὅμως αὐτῷ νὰ παραπλᾶνῃ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ νὰ διακινδυνεύῃ σπουδαῖα τῆς νήσου συμφέροντα δι' ἀγνοίαν τῶν σπουδαίων ζητημάτων.

Ἐρχόμεθα ἤδη ἐπὶ τὴν σύνταξιν τῆς «Ἐλευθερίας» ἥτις ἐξηκολούθησε τὴν κενολόγον λογοκοπίαν μορμολυττομένη τὸ κοινὸν διὰ τοῦ ἀριθ. 25 ο) α) τοῦ δανείου ἀπὸ τοῦ. Τὸ προκείμενον θέμα φαίνεται ἀνώτερον τῆς μαθησεως καὶ τῆς ἀντιλήψεως οὕτης, ὡς εἰδείξῃ ἡ παντελής ἐξ ἀρχῆς ἀγνοία τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ἀλλαρπειδισμοῦ τῆς Κύπρου καὶ τοῦ δανείου ἀπὸ τοῦ καὶ ὁ ὅτι μεταξὺ τούτων καὶ λειτουργία. Ἀγνοοῦσα στοιχειωδῆς τὰς οἰκονομικὰς καὶ συναλλακτικὰς ἀρχὰς ἀδυνατεῖ νὰ ἐνοήσῃ πῶς δὲν εἶναι ὑπερβολικὸς ὁ εἰς εἶδος ἀποδοδόμενος τόκος πρὸς 25 ο) α) καὶ διὰ τούτου ἐπιμελῶς ἀπεφυγε νὰ θέτῃ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο, ἀμφιβάλλομεν δὲ ἀνὰ τὴν δυνάμει νὰ ἐνοήσῃ καὶ οἰκονομικῶς ἐκθεσιν περὶ τούτου.

Εἶν

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΘΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

*Θροί συνδρομής.

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική.

Ετησία εν Κύπρῳ Σελ. 10

Εξάμηνος » » 5

Ετησία εν τῷ ἐξωτερικῷ » 12

Εξάμηνος » » 7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» μετὰ τοῦ περιοδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν υποχρεωτικὴν.

Ετησίαν εν Κύπρῳ Σελ. 14

Εξάμηνος » » 9

Ετησίαν εν τῷ ἐξωτερικῷ » 16

Εξάμηνος » » 8

Αἱ τιμαὶ καταχωρήσων, πλὴν τῶν νονομισμένων, ὀρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

«Όταν ἐφονεύθη ἐν Σόφια ὁ Σαράφωφ καὶ ὁ σύντροφός του Γκαρβάνωφ, ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς ἡμερησίου ἐφημερίδος «Βεσέρνα Πίστας» κ. Σ. Ράδεφ ἦτο ἐν Ρώμῃ, προσπαθὼν νὰ ἰδρύνῃ ἐκεῖ φιλοβουλγαρικὴν κοινότητα. Ὁ φόνος αὐτὸς, ὑπὸ τὰς μαύρας συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐγενεῖται, ἀπέτρεψε καὶ ἐματαιώσεν διὰ τὰ σχεδιά του, διότι οἱ Ἴταλοι δὲν ἤθελαν πλέον οὔτε τὸ ὄνομα τῶν Βουλγάρων ν' ἀκούσῃ μετὰ τὰ τοιαῦτα ἀπίστια καὶ ἄγρια ἐγκλήματα.

Ἰδοὺ πὺς διηγείται αὐτὸς ὁ ἴδιος Ράδεφ τὴν δύσκολον θέσιν του καὶ τὸ αἶσχος τῆς χώρας του :

— «Όταν καὶ αὐτοὶ οἱ φιλοβουλγαροὶ τῆς Ρώμης, τοὺς ὁποίους εἶχα καταστήσει διὰ τῶν ὁμιλιῶν μου εὐμενῶς διατεθειμένους διὰ τὰ βουλγαρικὰ ἐν Μακεδονίᾳ συμφέροντα, ἔμαθον τοὺς λόγους καὶ τὰ αἷτια τοῦ φόνου τῶν Σαράφωφ καὶ Γκαρβάνωφ, τούτων αὐτοὶ ὅσον καὶ ὅλη ἡ κοινότης τῆς Ρώμης μὲ ἀπέκλεισε ψυχικῶς ἐκ τοῦ μέσου τῆς, ὡς ἐβέβαιον ὡς ἀνάξιον νὰ λέγεται πεπολιτισμένον καὶ ἐφημέριον τούτων ἐναντίον μου, ὅσον καὶ ἐναντίον ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους μου λυντσειν καταδικῆν, ὡς κατ' ἀνθρώπων βυρβάρων καὶ ἀτίμων !

» Ἐφύγα χωρὶς νὰ τοιμήσω ν' ἀποχαιρετήσω τοὺς πολλοὺς γνωρίμους μου. Μόνον πρὸς ἓνα ἐξ αὐτῶν ἐτόλμησα νὰ παρουσιασθῶ, διότι εἰς αὐτὸν περισσότερον παντὸς ἄλλου εἶχον βασιθεῖ διὰ τὴν συνηγορίαν ὑπὲρ τῶν βουλγαρικῶν ἐν Μακεδονίᾳ σχεδιῶν.

» Ὁ κύριος αὐτὸς μὲ ὑπεδέχθη μὲ τοὺς ἐξῆς ἀνηλέεις λόγους :

— «Θέλετε, κ. Ράδεφ, νὰ ἴδωτε μίαν ἀτίμον χώραν ; Κυτίαξτε τὸν χάρτην καὶ εὑρετε τὴν πατρίδα σας !

» Ἐν τῇ συγκύσει μου μόλις ἐψύθυσα :

— «Παντοῦ ὑπάρχουσι τέρατα !

» Ἄ ! ὅχι, εἶπεν ὁ Ἴταλὸς πολιτευτής. Ἔχετε εἰς τὸν ἀνάστατον βαθμὸν τῆς ἐγκληματικῆς ἀτιμίας !

Κατόπιν προσέθηκε :

— «Εάν σκέπτησθε ἰδ' ἐργασθῆτε διὰ τὰ βουλγαρικὰ σχέδια, σὰς συμβουλεύω νὰ φύγητε τὸ ταχύτερον ἀπὸ τὴν Ρώμην. Τὸ ἔθνος σας εἶνε ἀνάξιον νὰ ἔχῃ ὑποστηρικτὰς. Φόνοι συμβαίνουν βέβαια παντοῦ. Ἐφόνευσαν τὸν βασιλεῖα μας, τὸν πρόεδρον Καραῖω, τὴν αὐτοκράτειραν Ἐλισάβετ. Ἦσαν ἐγκλήματα ἀποτρόπαια. Ἀλλ' ὅχι φαῦλα καὶ ἀτίμα ὅπως τὰ ἰδικά σας. Οἱ φόνοι σας ἐξεγείρουσι τὴν φρίκην διὰ τὴν φαυλότητα, τὴν δολιότητα, τὴν ἀτιμίαν των. Ὁ φόνοὺς τοῦ Σαράφωφ ἐτρώγει, ἐπίνει καὶ ἀνομαζεν ἀδελφὸν τὸ θῦμά του ἐν λεπτῷ πρὶν τὸν θάνατον. Τοιοῦτοι ἄνθρωποι εἶνε τερατώδεις, δὲν ἔχουσι τὸν ὅμιον εἰς φαυλότητα καὶ βδελυρότητα. Χώρα δὲ ἥτις γεννᾷ τοιοῦτους δὲν ἔχει τὴν ὁμίαν ἐν τῷ κόσμῳ.

Αὐτὸς ὁ Ἴταλὸς πολιτευτής ἀναμφισβητήτως ἠνύνησε καλῶς τοὺς Βουλγάρους !

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΚΑΚΟΗΘΕΙΑ

» Ἡ τὰ τηλεγραφηθέντα ἐκ τῆς πρωτεύουσας τοῦ Φερδινάνδου, ὅτι ἐπεκηρύχθησαν ὁ Παρίσας καὶ ὁ Σανδάρσκις ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ Σαράφωφ καὶ Γκαρβάνωφ, εἶναι ψευδὴ ἢ ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ψεύδεται ἐπικηρύττουσα τοὺς φόνους τοῦ Σαράφωφ ὡς ληστὰς καὶ δολοφόνους, ἐν ᾧ καὶ ἀληθεῖς ὑπῆρξε σὺντέλεχος αὐτῶν.

Διότι ἰδοὺ τὴν ἀποκαλύπτει ἐν ὁρθῇ δημοσιευθέντι πρὸ τοῦ φόνου τοῦ Σαράφωφ περὶ τῶν σχέσεων τοῦ Σανδάρσκι πρὸς τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ βουλγαρικοῦ συμβουλίου ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερίς «Μίρ».

«Καθ' ὃν χρόνον οἱ ὑπουργοὶ ποιοῦνται δηλώσεις ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὅτι εἰσὶν ἐναντίοι τῆς συμμορικῆς ἐνεργείας, ἡ ἐφημερίς «Βαλκανικὸν Βῆμα δημοσιεύει ὅτι ὁ βοϊβόδας Σανδάρσκις ἀφίκετο εἰς Δουμπνισαν ἕνεκα ἀσυνδάλων οἰκογενειακῶν λόγων. Ἐκ Σόφιας εἰς Δουμπνισαν μετέβη δι' ὁχήματος, ἐν ᾧ εὗρέσκατο καὶ εἰς ἀστυφύλαξ καθήμενος πλησίον τοῦ ἡγεύχου. Ἐκἀνονίσας τὰς ἐργασίας του ὁ ρηθείς ὁπλαρχηγὸς, ἐπανήλθε αὐτὸς εἰς Σόφειαν, ἐν γυνώσκει τῆς ἀστυνομίας.

» Ἐν τῇ πρωτεύουσῃ περιτρήχεται ἐλευθέρως, ἐπεσκέπτετο τοὺς φίλους, τοὺς πολιτικούς ἀνδρας τῆς Βουλγαρίας, μεθ' ὧν συνδιελέγετο περὶ ἀπορρήτων ὁλοκληρῶν νύκτας. Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων τὸ «Βαλκανικὸν Βῆμα» τεκμαίρεται, ὅτι ἡ ἀστυνομία οὐδέποτε κατεξήγησε σπουδαίως τὸν ἐνοχον Σανδάρσκι.

Εἰς τοιαύτας τρυφεράς σχέσεις διατελῶν ὁ διαβόητος ληστὴς καὶ δολοφόνος πρὸς οὐτοὺς τοὺς συμβούλους τοῦ Φερδινάνδου δὲν ἤδυνάτο νὰ καταδιωχθῇ ἐξ ὧν δὲ γράφει ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερίς τοιμήρον ἔργον ἴσως δὲν εἶναι νὰ εἰκασθῇ ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ Σαράφωφ ὑπῆρξε ἔργον ἀν μὴ ὅλου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τοῦ Φερδινάνδου, τινῶν τοιμήχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ὁ ἀπαίσίωτος κακοῦργος Σαράφωφ ἐκέκτο ἐν Σόφια καὶ Βουλγαρία τοιαύτην ἰσχύν, ὥστε ἐποίει τρέμειν οὐ μόνον τοὺς ὑπουργοὺς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἡγεμόνα. Αὐτὸς ὑπεγύρει τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Βουλγαρίας ἥτις διὰ τὴν χώραν ταύτην εἶναι ἀποκλειστικῶς πολιτικὴ μακεδονικὴ, καὶ αὐτὸς ἐπέβαλεν αὐτὴν μεταχειριζόμενος τὴν διπλὴν ἢ ἐκέκτο δύναμιν, τὴν ἐκ τῶν ἀέργων πατριωτικῶν σιφῶν, αἵτινα λαμπρότατα ἠσκήθησαν ἐν Μινε, δονία ἐν τῷ γενναίῳ ἔργῳ τοῦ δολοφονεῖν ἀσπλους καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλοῦτου δὲν ἀπεκόμισεν ἀπορριμνὴν διὰ τῶν συμμοριῶν του ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐχθροὺς καὶ φίλους. Τὸν πλοῦτον τοῦτον διενέμετο τὸ κατ' ὀργάνῃ μετὰ πολλῶν ἐν Σόφια ἰσχυρῶν πολιτευτῶν, ἀλλ' ὅτε εἶδεν ὅτι τὰ ληστρικά σίφη αὐτῶν ἀνεγνώριζον ὡς ὑπέρτατον ἀρχηγόν καὶ εἰς αὐτὸν ἦσαν ἀφωσιωμένοι, ἀπετίναξε τὴν υποχρέωσιν ἰὰ λογοδοτῆ πρὸς τοὺς συνεταίρους. Φόβος ἐπομένως εἰς τὴν ὑπερβολικὴν δυνάμιν τ. ὁ Σαράφωφ καὶ φθόνος ἐκ φιλοκερδείας πειθάνον ἰα συνετέλεσαν, ὥστε ὑπουργοὶ τοῦ ρυπαρωτάτου φράματος, ὅσος ὁ Γεϊωδιεφ, ἰὰ εἶναι οἱ ὑποκινῆται τοῦ φόνου τοῦ Σαράφωφ καὶ οἱ ὑποστηρικτοὶ τοῦ Σανδάρσκι.

Ἀγαμέμνων νεον τινὰ Νάσσεβιτς ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερίδα δημοσίωσαν ὑψηλότητα κρίσεως καὶ ἀληθείας φιλοπατρίας ἰὰ φέρῃ ἡμῖν τοιαύτη ἀποκαλύψεως, ἐξ ὧν θὰ ἴδῃ ὁ κόσμος ὅλον ἄνθρωπον καὶ στυγερὸν μισφόνον ὅλον τρέφει ἡ ἀπὸ τοῦ Δουβάρσκιως μέχρι τῆς Ραδόνης ὑπὸ τῆς παρουσίας τῶν Βουλγάρων μολυνομένη χώρα.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

» Ὁ περίφημος ἀπὸ τὸν Ἄλμαν (ἰδὲ ἐν Βουλγαρίᾳ) ἀνταποκριτὴς τῶν λογιῶν «Καίριον» Μπάνιτσερ ἤρχισε ἰὰ γίγῃ καὶ ἀλλαχὸ ἡρωστὸν ὡς ἐξ ἐπαγγέλματος ψεύστης καὶ ὡς ἐκ συστήματος κακόβουλος ὑμνητὴς τῆς βουλγαρικῆς ἀτιμίας. Τὰ δύο ἔγκριτα ἰταλικά φύλλα, ἡ γαλλόφωνος «Italien» καὶ ὁ «Popolo Romano» σφοδρῶς τὴν ἐξεδήλωσαν. τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἐπὶ τῇ ἀστυδίᾳ ψευδολεγιῶν τοῦ εἰρημίου ἀνταποκριτοῦ, δι' ἧς μεταστρέφει τὰ πράγματα καὶ παριστᾷ τοὺς Ἕλληνας ὡς τοὺς κίρινους ἐνόχους τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως.

» Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς, λέγει ἡ «Italie» ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γραφομένων τοῦ ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς, ὑποδεικνύει τοὺς Ἕλληνας καὶ Σέρβους ὡς τοὺς μάλλον ἀδιαιδέτους ἐξολοθρευτὰς τῶν Βουλγάρων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν των.

» Ἐνταῦθα κεῖται ἡ πλάνη. Ἐξηκριβώθη ταῦν πλέον, ὅτι οἱ Βούλγαροι εἶναι οἱ συγκροτήσαντες πρῶτοι συμμορίας πρὸς λεηλασίας καὶ πυρπολήσιν τῶν ἐλληνικῶν συνοικιῶν ἐν τοῖς μακεδονικαῖς πόλεσι καὶ κώμοις, καὶ ὅτι αἱ συμμορίαι αὗται κατεκρεώργησαν οἰκογενεῖας ὁλοκληρῶς, γυναῖκας, παιδιά, γέροντας, φιλησυχῶν κατοίκους, ἐλληνικῆς ἐθνικότητος.

» Εἶναι γνωστὴ τοῖς πᾶσι ἡ ἐντίπαισις, ἣν προκάλεσαν ἀπὸ τὸν κόσμον αἱ τῶσκις ἐπαναληφθεῖσαι ἀγγελίαι τοῦ ἐμπρησμοῦ πόλεων ὁλοκληρῶν καὶ τῆς κίτα κρεουργήσεως ἀντιρροσιστῶν πληθυσμῶν, πόλεων ἐλληνικῶν, πληθυσμῶν ἐλληνικῶν. Οἱ δὲ δολοφόνες καὶ ἐμπρησταὶ ἦσαν Βούλγαροι.

» Ὡς ἐκ τούτου οἱ Ἕλληνες κατέφυγον εἰς τὴν ἀμυναν καὶ εἰς τὰς ἐπιτιθεμένους κατ' αὐτῶν βουλγαρικὰς συμμορίας ἀντέταξαν σώματα μὴ διατεθειμένα ἰὰ φονεῦνται ἀνιπερασπιστας.

» Ἐξ ἀμαθείας λοιπὸν ἡ αἰολοψικὴ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Times» ἐπεριπίπτει τῇ εἰθιμικῇ ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσει ἐπὶ τοῦ Ἕλληνα πληθυσμοῦ, ὅτι εἶναι πρῶτον τὸ «Πῶς τῇ ἐκείνῃ καταστάσει ταῦτες καὶ εἰς τὸ πῶς εἰν εἰσὶν αἱ τῶσκις ἀσφαλεῖς διὰ πρῶτον τῶν πᾶν τὸ ἐπ' αὐτῷ, εἰα μὴ ληστεύονται καὶ δολοφονοῦνται καὶ ἵνα μὴ βλέπῃ τὰ χωρία αὐτοῦ γιγνόμενα παρανόματα τοῦ πυρός ;

» Δυνατὸν βεβαίως οἱ Ἕλληνες, ἐν καταστάσει νομίμου ἀμύνης εὐρισκόμενοι καὶ ἀποκροῖντες τοὺς ἐπιτιθεμένους βουλγάρους ἰὰ ἐφόνευσαν τίτλις ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' οἱ τελευταῖοι οὗτοι, ὡς οἱ δολοφόνες, ἠδύναντο ἰὰ μὴ κώμῳι, ἐναρξιν καὶ νὰ μὴ συνεχίσωσι τὰς κακούργιας των.

» Ἀλλὰ διότι εἰς φιλήσυχος αὐτόχθων λαδίνοιος ἀστος (cockney), προσβαλλόμενος ἐν γωνίᾳ ἐδοῦ τίλις τοῦ Λονδίτου, φονεῖται ἓνα φαυλεπίφανος κακοῦργος (hooligan), δὲν εἶπαι δι' ὅ ἐντιμος ἀστος μετετρήνῃ εἰς αἰσχυρὸν κακοῦργον apache.

» Ὅδε «Popolo Romano» ἐπιτίγει ἐν σχετικῷ ἄρθρῳ, ἐν ᾧ προσήκοντως στιγματίζει τὰς βουλγαρικὰς κακούργιας : α' Ἐπὶ τέλοισι, ἂν θέλωμεν εἰν ὁμειν, ἐκινῶμεν ἰὰ ἀνομολογήσωμεν ὅτι τὰ βουλγαρικὰ σώματα εἶναι ἐκείνῃ πᾶ ὅπῃ ὑπέχουσι τὴν μεγαλειότητα τῶν κωλυμάτων, αἵτινα παρουσιάζονται κατὰ τὴν διαρρηθισμένην ἐν Μακεδονίᾳ κατὰστασιν.

» Ὁ Φίρος τῆς Θεσσαλονίκης» περιέχει ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 22 τοῖς λήξαντος τὰς ἱσχυρὰς πληροφορίας σχετιζόμεναι πρὸς τὴν δολοφονικὴν δράσιν τῶν Βουλγάρων.

» Παρὰ τὸ χωρίον Γκόρμας τῆς περιφέρειας Μρέσσας συνελέγη ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ὁ Βούλγαρος ἀρχι-

συμμορίτης Ναούμ, ἐφ' ᾧ κατασχέθησαν διάφορα ἐνοχοποιητικὰ ἔγγραφα.

Παρὰ τὴν αἰθὴν Ζωγράφου τοῦ γίαν «Ορούς-εὐρέθ» ἱερὸς ἐκ φόνου ὁ δασόφύλαξ τῆς μονῆς ταύτης Πέτρος.

» Ἀγνωστὸς (προφανῶς βουλγαρικὸς) συμμορία ἐφόνευσεν τὸν Ὀθωμανὸν Χουσέϊν ξυλεύοντα ἐν τῷ δάσει.

» Στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα συναντήσαν ἐπὶ τοῦ ὄρους Κατούξ δυο Βούλγαρους ληστὰς ἐφόνευσεν ἀμφοτέρους φέροντας ὅπλα Μάνλιχερ.

» Ἐν τῇ θέσει Πασσά Μποϊάρ ὁ τουρκικὸς στρατὸς συμπλακεῖ πρὸς αἰμωρίαν ἀνέκυσαν εἰς τὴν φάτρην τοῦ Σανδάρσκι ἐφόνευσεν ἐπὶ τῶν δολοφόνων.

Αἱ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑΙ ΜΕΤΑΓΓΕΛΙΣΕΙΣ

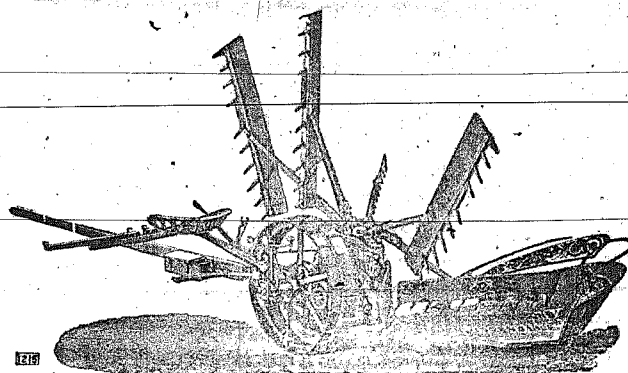
» Ἡ Τουρκία ἐπιμένει εἰς τὰς ἀρχαίας προτάσεις τοῦ ἰα συνεπελάβη ὡς ὑπαλλήλους αὐτῆς ὅλους τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ προκτοῖς τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων στρατιωτικούς τε καὶ πολιτικούς, προβαλλούσα ὡς πρόσκαιρὴν τὴν ἀπελευθερίαν ἐξέγερσιν τοῦ Μουσουλμανικοῦ λαοῦ ἐκ τῆς παρουσίας καὶ τῆς ἀγαμίας εἰς τὰ ἐσωτερικά τῆς χώρας πράγματα ἀντιπροσώπων ξένων δυνάμεων. Κατὰ τὴν πείσιν αὐτῆς ἀντιστάσεις τῆς Τουρκίας ψυθιρίζεται ὑπὸ τοῦδε ταυτικῶς ἀποκλεισμοῦ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ δικαστικοῦ ἐλέγχου, γῶντερον δὲ τηλεγράφημα ἀγγέλλει, ὅτι ἡ Ἀγγλία πρόκειται νὰ προτείνῃ νέον σχέδιον μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ, πολὺ εὐρύτερον τῶν ἄχρι ἐν ἐφαρμοσθέντων.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ

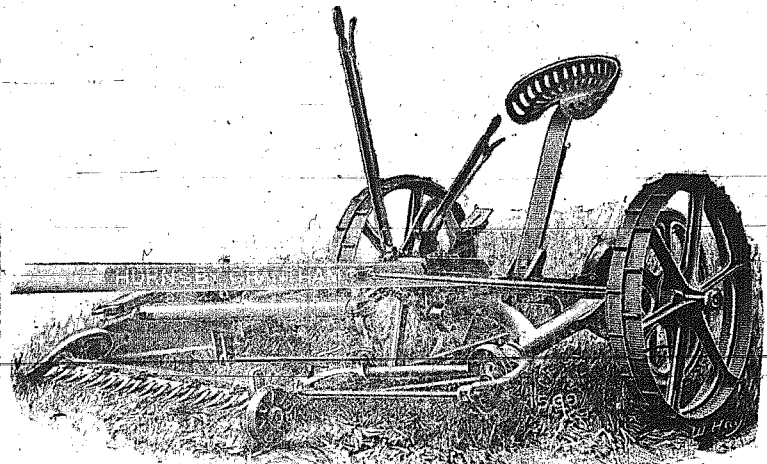
ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΥ HORNSBY

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Λαβοῦσαι τὸ πρῶτον βραβεῖον κατὰ τὰς τελευταίας δοκιμὰς τῆς Βασιλικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας ἐν Λονδίῳ.

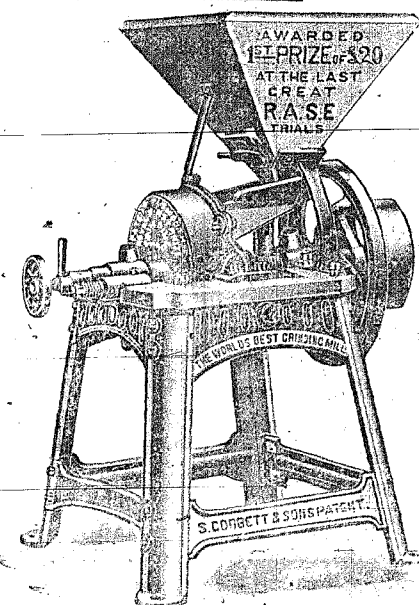
Τὸν μηχανισμόν καὶ τὸν χειρισμὸν ἀπλουστεύει, ἐλαφρὰ καὶ στερεώταται.

Παρακαταθήκη τῶν θεριστικῶν τούτων μηχανῶν καὶ πάντων τῶν μερῶν αὐτῶν πρὸς ἀντικατάστασιν ὑπάρχει ἐν τῇ ἀποθήκῃ παραπλεύρως τοῦ καταστήματος τοῦ Ἀναγνωστηρίου

«ΑΓΛΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΠΟΥΡΤΟΥΡΗΝ

Προμηθεύονται ὁσάκις ἀμύνητοι καὶ παντὸς εἶδους ἀτμομηχαναί. Ὑπάρχει παρακαταθήκη ἀρίστων Γαλλικῶν μυλοτετρῶν καὶ κολανίων.

Εὐκόλῃ περὶ τὴν πληρωμὴν κατὰ μηνιαίας δόσεις.

Αἱ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

Πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ Γραφεῖ τῶν κ. κ.

Α. Ν. ΡΩΣΣΟΤ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ

Γενικῶν ἀντιπροσώπων ἐν Κύπρῳ

Ἐδρεύοντες ἐν ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ, ἐναντὶ Μετοχίου Μαχαίρᾳ.

ΤΙΜΟΙΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ» ΕΦΡ. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝ.